

Eiropas Savienības Oficiālais Vēstnesis

C 274

Izdevums
latviešu valodā

Informācija un paziņojumi

56. sējums
2013. gada 21. septembris

<u>Paziņojums Nr.</u>	Saturs	Lappuse
IV	<i>Paziņojumi</i>	
EIROPAS SAVIENĪBAS IESTĀŽU UN STRUKTŪRU SNIEGTI PAZIŅOJUMI		
Eiropas Savienības Tiesa		
2013/C 274/01	Eiropas Savienības Tiesas pēdējā publikācija <i>Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī</i> OV C 260, 7.9.2013.	1
V <i>Atzinumi</i>		
JURIDISKAS PROCEDŪRAS		
Tiesa		
2013/C 274/02	Lieta C-296/13: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2013. gada 28. maijā iesniedza <i>Bayerisches Verwaltungsgericht München</i> (Vācija) — <i>RWE AG/Freistaat Bayern</i> 2	
2013/C 274/03	Lieta C-328/13: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2013. gada 17. jūnijā iesniedza <i>Oberster Gerichtshof</i> (Austrija) — <i>Österreichischer Gewerkschaftsbund/Wirtschaftskammer Österreich</i> — <i>Fachverband Autobus-, Luftfahrt- und Schifffahrtsunternehmungen</i> 2	
2013/C 274/04	Lieta C-329/13: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2013. gada 17. jūnijā iesniedza <i>Unabhängiger Verwaltungssenats Wien</i> (Austrija) — <i>Ferdinand Stefan</i> 2	

LV

Cena:
EUR 3

(Turpinājums nākamajā lappusē)

<u>Paziņojums Nr.</u>	Saturs (<i>turpinājums</i>)	Lappuse
2013/C 274/05	Lieta C-332/13: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2013. gada 19. jūnijā iesniedza <i>Kúria</i> (Ungārija) — <i>Ferenc Weigl/Nemzeti Innovációs Hivatal</i>	3
2013/C 274/06	Lieta C-347/13: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2013. gada 25. jūnijā iesniedza <i>Amtsgericht Rüsselsheim</i> (Vācija) — <i>Erich Pickert/Condor Flugdienst GmbH</i>	3
2013/C 274/07	Lieta C-349/13: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2013. gada 25. jūnijā iesniedza <i>Naczelny Sąd Administracyjny</i> (Polija) — <i>Minister Finansów/Oil Trading Poland Sp. z o.o. w Szczecinie</i>	4
2013/C 274/08	Lieta C-353/13: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2013. gada 27. jūnijā iesniedza <i>Amtsgericht Rüsselsheim</i> (Vācija) — <i>Jürgen Hein, Hjördis Hein/Condor Flugdienst GmbH</i>	4
2013/C 274/09	Lieta C-357/13: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2013. gada 27. jūnijā iesniedza <i>Wojewódzki Sąd Administracyjny w Krakowie</i> (Polija) — <i>Drukarnia Multipress Sp. z o.o. w Krakowie/Minister Finansów</i>	5
2013/C 274/10	Lieta C-359/13: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2013. gada 27. jūnijā iesniedza <i>Centrale Raad van Beroep</i> (Nīderlande) — <i>B. Martens/Minister van Onderwijs, Cultuur en Wetenschap</i>	5
2013/C 274/11	Lieta C-365/13: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2013. gada 1. jūlijā iesniedza <i>Conseil d'État</i> (Beļģija) — <i>Ordre des architectes/État belge</i>	6
2013/C 274/12	Lieta C-375/13: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2013. gada 3. jūlijā iesniedza <i>Handelsgericht Wien</i> (Austrija) — <i>Harald Kolassa/Barclays Bank PLC</i>	6
2013/C 274/13	Lieta C-377/13: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2013. gada 3. jūlijā iesniedza <i>Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa — CAAD)</i> (Portugāle) — <i>Ascendi Beiras Litoral e Alta, Auto Estradas das Beiras Litoral e Alta, SA/Autoridade Tributária e Aduaneira</i>	8
2013/C 274/14	Lieta C-382/13: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2013. gada 4. jūlijā iesniedza <i>Centrale Raad van Beroep</i> (Nīderlande) — <i>C. E. Franzen u.c./Raad van bestuur van de Sociale verzekeringsbank (Svb)</i>	8
2013/C 274/15	Lieta C-384/13: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2013. gada 5. jūlijā iesniedza <i>Tribunal Supremo</i> (Spānija) — <i>Estación de Servicio Pozuelo 4, S.L./GALP Energía España S.A.U.</i>	9
2013/C 274/16	Lieta C-387/13: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2013. gada 8. jūlijā iesniedza <i>College van Beroep voor het Bedrijfsleven</i> (Nīderlande) — <i>VAEX Varkens-en Veehandel BV/Productschap Vee en Vlees</i> ...	9
2013/C 274/17	Lieta C-393/13: Apelācijas sūdzība, ko par Vispārējās tiesas (otrā palāta) 2013. gada 30. aprīļa spriedumu lietā T-304/11 <i>Alumina d.o.o./Padome</i> un Komisija 2013. gada 11. jūlijā iesniedza Eiropas Savienības Padome	10
2013/C 274/18	Lieta C-395/13: Prasība, kas celta 2013. gada 12. jūlijā — Eiropas Komisija/Beļģijas Karaliste	10
2013/C 274/19	Lieta C-397/13 P: Apelācijas sūdzība, ko par Vispārējās tiesas (piektā palāta) 2013. gada 25. aprīļa spriedumu lietā T-119/11 <i>Gbagbo/Padome</i> 2013. gada 15. jūlijā iesniedza <i>Simone Gbagbo</i>	11

<u>Paziņojums Nr.</u>	Saturs (<i>turpinājums</i>)	Lappuse
2013/C 274/20	Lieta C-398/13 P: Apelācijas sūdzība, ko par Vispārējās tiesas (septītā palāta) 2013. gada 25. aprīļa spriedumu lietā T-526/10 <i>Inuit Tapiriit Kanatami u.c./Eiropas Komisija, Eiropas Savienības Padome, Eiropas Parlaments</i> 2013. gada 12. jūlijā iesniedza <i>Inuit Tapiriit Kanatami u.c.</i>	12
2013/C 274/21	Lieta C-399/13 P: Apelācijas sūdzība, ko par Vispārējās tiesas (astotā palāta) 2013. gada 7. jūnija spriedumu lietā T-93/11 <i>Stichting Corporate Europe Observatory/Eiropas Komisija</i> 2013. gada 11. jūlijā iesniedza <i>Stichting Corporate Europe Observatory</i>	13
2013/C 274/22	Lieta C-400/13: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2013. gada 16. jūlijā iesniedza <i>Amtsgericht Düsseldorf (Vācija) — Sophia Marie Nicole Sanders</i> , ko pārstāv <i>Marianne Sanders/David Verhaegen</i>	13
2013/C 274/23	Lieta C-402/13: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2013. gada 16. jūlijā iesniedza <i>Anotato Dikastirio Kyprou (Kipra) — Cypra Limited/Kipras Republika</i>	13
2013/C 274/24	Lieta C-403/13: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2013. gada 16. jūlijā iesniedza <i>High Court of Ireland (Īrija) — Lisa Kelly/Minister for Social Protection</i>	14
2013/C 274/25	Lieta C-404/13: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2013. gada 16. jūlijā iesniedza <i>Supreme Court of the United Kingdom (Apvienotā Karaliste) — R on the application of ClientEarth/Secretary of State for the Environment, Food and Rural Affairs</i>	14
2013/C 274/26	Lieta C-408/13: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2013. gada 18. jūlijā iesniedza <i>Amtsgericht Karlsruhe (Vācija) — Barbara Huber/Manfred Huber</i>	15
2013/C 274/27	Lieta C-409/13: Prasība, kas celta 2013. gada 18. jūlijā — Eiropas Savienības Padome/Eiropas Komisija	15
2013/C 274/28	Lieta C-415/13 P: Apelācijas sūdzība, ko par Vispārējās tiesas (pirmā palāta) 2013. gada 14. maija spriedumu lietā T-19/12 <i>Fabryka Łożysk Toczyńch-Kraśnik/Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi) — Impexmetal</i> 2013. gada 22. jūlijā iesniedza <i>Fabrykę Łożysk Toczyńch-Kraśnik S. A.</i>	16
2013/C 274/29	Lieta C-425/13: Prasība, kas celta 2013. gada 24. jūlijā — Eiropas Komisija/Eiropas Savienības Padome	17

Vispārējā tiesa

2013/C 274/30	Lieta T-363/13: Prasība, kas celta 2013. gada 10. jūlijā — <i>Harper Hygienics/ITSB — Clinique Laboratories (“CLEANIC intimate”)</i>	18
2013/C 274/31	Lieta T-370/13: Prasība, kas celta 2013. gada 17. jūlijā — <i>Gemeente Eindhoven/Komisija</i>	18
2013/C 274/32	Lieta T-374/13: Prasība, kas celta 2013. gada 17. jūlijā — <i>Moonlight/ITSB — Lampenwelt (“Moon”)</i>	19

<u>Paziņojums Nr.</u>	<i>Saturs (turpinājums)</i>	Lappuse
2013/C 274/33	Lieta T-381/13: Prasība, kas celta 2013. gada 24. jūlijā — <i>Perfetti Van Melle/ITSB</i> (“DAISY”)	20
2013/C 274/34	Lieta T-382/13: Prasība, kas celta 2013. gada 24. jūlijā — <i>Perfetti Van Melle/ITSB</i> (“MARGARITAS”)	20
2013/C 274/35	Lieta T-387/13: Prasība, kas celta 2013. gada 26. jūlijā — <i>Federación Nacional de Cafeteros de Colombia/ITSB</i> — <i>Hautrive</i> (“COLOMBIANO HOUSE”)	21
2013/C 274/36	Lieta T-393/13: Prasība, kas celta 2013. gada 1. augustā — <i>SolarWorld</i> un <i>Solsonica/Komisija</i>	21
2013/C 274/37	Lieta T-394/13: Prasība, kas celta 2013. gada 2. augustā — <i>Photo USA Electronic Graphic/Padome</i> ...	22
2013/C 274/38	Lieta T-395/13: Prasība, kas celta 2013. gada 31. jūlijā — <i>Miettinen/Padome</i>	23
2013/C 274/39	Lieta T-396/13: Prasība, kas celta 2013. gada 30. jūlijā — <i>Dosen/ITSB</i> — <i>Gramm</i> (“Nano-Pad”)	23
2013/C 274/40	Lieta T-398/13: Prasība, kas celta 2013. gada 2. augustā — <i>TVR Automotive/ITSB</i> — <i>TVR Italia</i> (“TVR”)	24
2013/C 274/41	Lieta T-404/13: Prasība, kas celta 2013. gada 8. augustā — <i>NIIT Insurance Technologies/ITSB</i> (“SUBSCRIBE”)	24
2013/C 274/42	Lieta T-411/13: Prasība, kas celta 2013. gada 5. augustā — <i>T & L Sugars and Sidul Açúcares/Komisija</i>	25
2013/C 274/43	Lieta T-412/13: Prasība, kas celta 2013. gada 9. augustā — <i>Chin Haur Indonesia/Padome</i>	27
2013/C 274/44	Lieta T-413/13: Prasība, kas celta 2013. gada 9. augustā — <i>City Cycle Industries/Padome</i>	28
Eiropas Savienības Civildienesta tiesa		
2013/C 274/45	Lieta F-56/13: Prasība, kas celta 2013. gada 6. jūnijā — <i>ZZ/Komisija</i>	29
2013/C 274/46	Lieta F-60/13: Prasība, kas celta 2013. gada 26. aprīlī — <i>ZZ/Komisija</i>	29
2013/C 274/47	Lieta F-61/13: Prasība, kas celta 2013. gada 25. jūnijā — <i>ZZ u.c./EIB</i>	29
2013/C 274/48	Lieta F-64/13: Prasība, kas celta 2013. gada 28. jūnijā — <i>ZZ/Tiesa</i>	30
2013/C 274/49	Lieta F-66/13: Prasība, kas celta 2013. gada 4. jūlijā — <i>ZZ/Europol</i>	30
2013/C 274/50	Lieta F-67/13: Prasība, kas celta 2013. gada 8. jūlijā — <i>ZZ/Europol</i>	31

IV

(Paziņojumi)

EIROPAS SAVIENĪBAS IESTĀŽU UN STRUKTŪRU SNIEGTI PAZIŅOJUMI

EIROPAS SAVIENĪBAS TIESA

(2013/C 274/01)

Eiropas Savienības Tiesas pēdējā publikācija *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*

OV C 260, 7.9.2013.

Iepriekšējās publikācijas

OV C 252, 31.8.2013.

OV C 245, 24.8.2013.

OV C 233, 10.8.2013.

OV C 226, 3.8.2013.

OV C 215, 27.7.2013.

OV C 207, 20.7.2013.

Šie teksti pieejami arī

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Atzinumi)

JURIDISKAS PROCEDŪRAS

TIESA

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2013. gada 28. maijā iesniedza Bayerisches Verwaltungsgericht München (Vācija) — RWE AG/Freistaat Bayern

(Lieta C-296/13)

(2013/C 274/02)

Tiesvedības valoda — vācu

Iesniedzējtiesa

Bayerisches Verwaltungsgericht München

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītāja: RWE AG

Atbildētājs: Freistaat Bayern

Lieta ar Tiesas 2013. gada 25. jūlija rīkojumu ir izslēgta no Tiesas reģistra.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2013. gada 17. jūnijā iesniedza Oberster Gerichtshof (Austrija) — Österreichischer Gewerkschaftsbund/Wirtschaftskammer Österreich — Fachverband Autobus-, Luftfahrt- und Schifffahrtsunternehmen

(Lieta C-328/13)

(2013/C 274/03)

Tiesvedības valoda — vācu

Iesniedzējtiesa

Oberster Gerichtshof

Lietas dalībnieki pamatlietā

Prasītāja: Österreichischer Gewerkschaftsbund

Atbildētāja: Wirtschaftskammer Österreich — Fachverband Autobus-, Luftfahrt- und Schifffahrtsunternehmen

Prejudiciālie jautājumi

Vai vārdu virknējums Direktīvas 2001/23/EK 3. panta 3. punktā, saskaņā ar kuru līdz “koplīguma izbeigšanai vai termiņa beigām” ir jāturpina ievērot “tie paši” koplīguma “noteikumi un nosacījumi”, kas attiecas uz personu, kas nodod īpašumtiesības, ir jāinterpretē tādējādi, ka tas attiecas arī uz tādiem noteikumiem un nosacījumiem, kuri tika paredzēti koplīgumā un kuri saskaņā ar valsts tiesībām, neraugoties uz koplīguma izbeigšanu, neierobežoti paliek spēkā tik ilgi, kamēr nestāsies spēkā cits koplīgums vai attiecīgie darba ņēmēji nenoslēgs jaunas individuālas vienošanās?

Vai Direktīvas 2001/23/EK 3. panta 3. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka ar “[tiek piemērots cits koplīgums]”, kas attiecas uz īpašumtiesību saņēmēju, ir jāsaprot arī tāpat izbeigtā īpašumtiesību saņēmēja koplīguma spēkā esamības kontinuitāte iepriekš izklāstītajā izpratnē?

Padomes 2001. gada 12. marta Direktīva 2001/23/EK par dalībvalstu tiesību aktu tuvināšanu attiecībā uz darbinieku tiesību aizsardzību uzņēmumu, uzņēmējsabiedrību vai uzņēmumu vai uzņēmējsabiedrību daļu īpašnieka maiņas gadījumā (OV L 82, 16. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2013. gada 17. jūnijā iesniedza Unabhängiger Verwaltungssenats Wien (Austrija) — Ferdinand Stefan

(Lieta C-329/13)

(2013/C 274/04)

Tiesvedības valoda — vācu

Iesniedzējtiesa

Unabhängiger Verwaltungssenat Wien

Lietas dalībnieki pamata procesā Prasītājs: *Ferdinand Stefan*Atbildētāja: *Bundesminister für Land- und Forstwirtschaft, Umwelt und Wasserwirtschaft***Prejudiciālie jautājumi**

- 1) Par Vides informācijas direktīvas 2003/4/EK ⁽¹⁾ spēkā esamību:

Atbilstoši LESD 267. panta pirmā teikuma b) apakšpunktam tiek jautāts, vai visa Vides informācijas direktīva 2003/4/EK, proti, vai visas Vides informācijas direktīvas 2003/4/EK daļas ir spēkā, it īpaši ņemot vērā Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 47. panta otrajā daļā ietvertos priekšrakstus?

- 2) Par Vides informācijas direktīvas 2003/4/EK interpretāciju:

Gadījumā, ja Eiropas Savienības Tiesa atbild apstiprinoši uz jautājumu par visas Vides informācijas direktīvas 2003/4/EK vai Vides informācijas direktīvas 2003/4/EK daļu spēkā esamību, atbilstoši LESD 267. panta pirmā teikuma a) un b) apakšpunktam lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu ir par to, ciktāl un pie kādiem nosacījumiem Vides informācijas direktīvas tiesību normas atbilst Eiropas Savienības Pamattiesību hartas tiesību normām un LES 6. pantā ietvertajiem priekšrakstiem?

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2003. gada 28. janvāra Direktīva 2003/4/EK par vides informācijas pieejamību sabiedrībai un par Padomes Direktīvas 90/313/EEK atcelšanu, OV L 41, 26. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2013. gada 19. jūnijā iesniedza *Kúria* (Ungārija) — *Ferenc Weigl/Nemzeti Innovációs Hivatal*

(Lieta C-332/13)

(2013/C 274/05)

Tiesvedības valoda — ungāru

Iesniedzējtiesa*Kúria***Lietas dalībnieki pamata procesā**Prasītājs: *Ferenc Weigl*Atbildētājs: *Nemzeti Innovációs Hivatal***Prejudiciālie jautājumi**

- 1) Vai Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 30. pants ir interpretējams tādējādi, ka tajā ietvertā norma par aizsardzību pret nepamatotu atļaušanu ir jāpiemēro, neskatoties uz to, ka Pārskatītās Eiropas Sociālās hartas 24. pantu dalībvalsts neatzīst par sev saistošu?

- 2) Vai, gadījumā ja tas tā ir, Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 30. pants ir interpretējams tādējādi, ka valsts tiesību norma, saskaņā ar kuru valdības ierēdņa atļaušanas gadījumā tai nav jāpaziņo atļaušanas pamatojums, atbilst “nepamatotas atļaušanas” jēdzienam?

- 3) Vai Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 30. pantā ietvertais formulējums “ievērojot Savienības tiesību aktus, kā arī valstu tiesību aktus un praksi” ir interpretējams tādējādi, ka dalībvalsts normatīvajos aktos var noteikt īpašu to personu kategoriju, kurām viņu tiesisko attiecību izbeigšanas gadījumā Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 30. pants nav jāpiemēro?

- 4) Vai, ņemot vērā atbildi uz 1. līdz 3. jautājumu, Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 51. panta 1. punkts attiecībā uz valdības ierēdņiem ir interpretējams tādējādi, ka valsts tiesām ir pienākums nepiemērot šīs hartas 30. pantam pret runā esošās valsts tiesību normas?

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2013. gada 25. jūnijā iesniedza *Amtsgericht Rüsselsheim* (Vācija) — *Erich Pickert/Condor Flugdienst GmbH*

(Lieta C-347/13)

(2013/C 274/06)

Tiesvedības valoda — vācu

Iesniedzējtiesa*Amtsgericht Rüsselsheim*

Lietas dalībnieki pamatlietā Prasītājs: *Erich Pickert*Atbildētāja: *Condor Flugdienst GmbH***Prejudiciālie jautājumi**

- 1) Vai ārkārtējam apstāklim regulas ⁽¹⁾ 5. panta 3. punkta izpratnē ir jābūt tieši saistītam ar rezervēto lidojumu?
- 2) Ja atbilde uz pirmo jautājumu ir noliedzoša: cik daudz iepriekšējo lidojumu ar plānotajā reisā izmantojamu lidmašīnu ir būtiski saistībā ar ārkārtēju apstākli? Vai attiecībā uz ārkārtēju apstākļu ņemšanu vērā iepriekšējos lidojumos pastāv ierobežojums laikā? Ja pastāv, kā tas ir jāaprēķina?
- 3) Ja ārkārtējie apstākļi, kas radušies iepriekšējos lidojumos, ir būtiski arī attiecībā uz vēlāku lidojumu: vai iespējamie pasākumi, kas apkalpojošajam gaisa pārvadātājam ir jāveic saskaņā ar regulas 5. panta 3. punktu, attiecas tikai uz ārkārtējā apstākļa novēršanu vai tomēr arī uz izvairīšanos no ilgas kavēšanās?

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2004. gada 11. februāra Regula (EK) Nr. 261/2004, ar ko paredz kopīgus noteikumus par kompensāciju un atbalstu pasažieriem sakarā ar iekāpšanas atteikumu un lidojumu atcelšanu vai ilgu kavēšanos un ar ko atceļ Regulu (EEK) Nr. 295/91 (OV L 46, 1. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2013. gada 25. jūnijā iesniedza Naczelny Sąd Administracyjny (Polija) — Minister Finansów/Oil Trading Poland Sp. z o.o. w Szczecinie

(Lieta C-349/13)

(2013/C 274/07)

Tiesvedības valoda — poļu

Iesniedzējtiesa

Naczelny Sąd Administracyjny

Lietas dalībnieki pamata procesā Prasītājs: *Minister Finansów*Atbildētājs: *Oil Trading Poland Sp. z o.o. w Szczecinie***Prejudiciālais jautājums**

Vai Padomes 1992. gada 25. februāra Direktīvas 92/12/EEK par vispārēju režīmu akcīzes precēm un par šādu preču apriti, glabāšanu un uzraudzību ⁽¹⁾ 3. panta 3. punkts, kā arī atbilstošais, šobrīd spēkā esošais Padomes 2008. gada 16. decembra Direktīvas 2008/118/EK par akcīzes nodokļa piemērošanas vispārēju režīmu, ar ko atceļ Direktīvu 92/12/EEK ⁽²⁾, 1. panta 3. punkta [1. daļa] a) apakšpunkts un [2. daļa] ir jāinterpretē tādējādi, ka saskaņā ar šiem noteikumiem dalībvalstij netiek liegts atbilstoši noteikumiem par saskaņotu akcīzes nodokli par energoproduktu lietošanu piemērot akcīzes nodokli smēreļļai ar KN kodu no 2710 19 71 līdz 2710 19 99, ko izmanto citiem mērķiem nevis kā kurināmo vai motordegvielu?

⁽¹⁾ OV L 76, 1. lpp.

⁽²⁾ OV L 9, 12. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2013. gada 27. jūnijā iesniedza Amtsgericht Rüsselsheim (Vācija) — Jürgen Hein, Hjördis Hein/Condor Flugdienst GmbH

(Lieta C-353/13)

(2013/C 274/08)

Tiesvedības valoda — vācu

Iesniedzējtiesa:

Amtsgericht Rüsselsheim

Pamatlietas dalībnieki: Prasītāji: *Jürgen Hein, Hjördis Hein*Atbildētāja: *Condor Flugdienst GmbH***Prejudiciālie jautājumi**

- 1) Vai tādu trešo personu iekļaušanās, kuras rīkojas uz savu atbildību un kuras ir saņēmušas tām uzticētos uzdevumus, kas ietilpst gaisa pārvadātāja darbībā, ir vērtējama kā ārkārtēji apstākļi regulas ⁽¹⁾ 5. panta 3. punkta izpratnē?

2) Gadījumā, ja atbilde uz pirmo jautājumu ir apstiprinoša: vai novērtējumā ir svarīgi, kas (gaisa pārvadātājs, lidostas ekspluatants utt.) ir devis uzdevumu trešajai personai?

interpretējams tādējādi, ka, ļaujot dalībvalstīm Direktīvas 2. panta 2. punktā uzskaitītās juridiskās personas neuzskatīt par kapitālsabiedrībām, dalībvalstīm tiek ļauts arī pašām izlemt, vai tām piemērot kapitāla nodokli?

(¹) Eiropas Parlamenta un Padomes 2004. gada 11. februāra Regula (EK) Nr. 261/2004, ar ko paredz kopīgus noteikumus par kompensāciju un atbalstu pasažieriem sakarā ar iekāpšanas atteikumu un lidojumu atcelšanu vai ilgu kavēšanos un ar ko atceļ Regulu (EEK) Nr. 295/91 (OV L 46, 1. lpp.).

(¹) OV L 46, 11. lpp..

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2013. gada 27. jūnijā iesniedza Wojewódzki Sąd Administracyjny w Krakowie (Polija) — Drukarnia Multipress Sp. z. o.o. w Krakowie/Minister Finansów

(Lieta C-357/13)

(2013/C 274/09)

Tiesvedības valoda — poļu

Iesniedzējtiesa

Wojewódzki Sąd Administracyjny w Krakowie

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītāja: Drukarnia Multipress Sp. z. o.o. w Krakowie

Atbildētājs: Minister Finansów

Prejudiciālie jautājumi

1) Vai Padomes 2008. gada 12. februāra Direktīvas 2008/7/EK par netiešajiem nodokļiem, ko uzliek kapitāla piesaistīšanai (¹), 2. panta 1. punkta b) un c) apakšpunkts ir interpretējami tādējādi, ka šo normu izpratnē par kapitālsabiedrību ir uzskatāma akciju komandītsabiedrība, ja no šīs sabiedrības juridiskā statusa izriet, ka Direktīvas 2. panta 1. punkta b) un c) apakšpunkta prasībām atbilst tikai daļa tās kapitāla un biedru?

2) Ja uz pirmo jautājumu atbilde ir noliedzoša — Vai Padomes 2008. gada 12. februāra Direktīvas 2008/7/EK par netiešajiem nodokļiem, ko uzliek kapitāla piesaistīšanai, 9. pants ir

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2013. gada 27. jūnijā iesniedza Centrale Raad van Beroep (Nīderlande) — B. Martens/Minister van Onderwijs, Cultuur en Wetenschap

(Lieta C-359/13)

(2013/C 274/10)

Tiesvedības valoda — holandiešu

Iesniedzējtiesa

Centrale Raad van Beroep

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītāja: B. Martens

Atbildētājs: Minister van Onderwijs, Cultuur en Wetenschap

Prejudiciālie jautājumi

1.A Vai Savienības tiesības, it īpaši LESD 45. pants un Regulas Nr. 1612/68 (¹) 7. panta 2. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka tie neļauj ES dalībvalstij Nīderlandei pilngadīgam bērnam, kurš ir Beļģijā dzīvojošs un daļēji Nīderlandē, daļēji Beļģijā strādājošs pārrobežu darba ņēmēja, kuram ir Nīderlandes pilsonība, apgādībā, tiesības uz studiju finansējumu izglītībai ārpus ES no brīža, kad pārrobežu nodarbinātība ir izbeigta un darba ņēmējs strādā vairs tikai Beļģijā, liegt tādēļ, ka bērns neatbilst nosacījumam, ka vismaz trīs gadus no pēdējiem sešiem gadiem pirms reģistrācijas attiecīgajā izglītības iestādē viņš ir dzīvojis Nīderlandē?

1.B Ja atbilde uz 1.A jautājumu ir apstiprinoša, — vai Savienības tiesības liedz studiju finansējumu — pieņemot, ka ir izpildīti pārējie tam izvirzītie nosacījumi — piešķirt uz laika posmu, kas ir īsāks par tās izglītības ilgumu, kuram studiju finansējums tiek piešķirts?

Ja Tiesa, atbildot uz 1.A un 1.B jautājumu, secina, ka tiesību normas par darba ņēmēju brīvu pārvietošanos neliedz B. Martens no 2008. gada novembra līdz 2011. gada jūnijam vai par daļu no šī laika studiju finansējumu nepiešķirt:

2) Vai LESD 20. un 21. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka tie liedz ES dalībvalstij Nīderlandei nepagarināt studiju finansējumu izglītībai Aizjūras zemju un teritoriju (AZT) (Kirasao) izglītības iestādē, uz ko ir bijušas tiesības tādēļ, ka ieinteresētās personas tēvs bija nodarbināts Nīderlandē kā pārrobežu darba ņēmējs, jo ieinteresētā persona neatbilst attiecībā uz visiem Savienības pilsoņiem, arī pašas šīs dalībvalsts pilsoņiem, spēkā esošajam nosacījumam, ka tā vismaz trīs gadus no pēdējiem sešiem gadiem pirms reģistrācijas attiecīgajā izglītības iestādē ir dzīvojusi Nīderlandē?

(¹) Padomes 1968. gada 15. oktobra Regula (EEK) Nr. 1612/68 par darba ņēmēju brīvu pārvietošanos Kopienā (OV L 257, 2. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2013. gada 1. jūlijā iesniedza Conseil d'État (Beļģija) — Ordre des architectes/État belge

(Lieta C-365/13)

(2013/C 274/11)

Tiesvedības valoda — franču

Iesniedzējtiesa

Conseil d'État

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītājs: Ordre des architectes

Atbildētāja: État belge

Prejudiciālais jautājums

Tiktāl, ciktāl Eiropas Parlamenta un Padomes 2005. gada 7. septembra Direktīvas 2005/36/EK par profesionālo kvalifikāciju atzīšanu (¹) 21. un 49. pantā katrai dalībvalstij ir uzlikts pienākums atzīt šajos pantos minētos kvalifikāciju apliecinājošos dokumentus saistībā ar profesionālās darbības sākšanu un veikšanu, piešķirot tiem savā teritorijā tādu pašu spēku, kāds ir šīs dalībvalsts izsniegtiem kvalifikāciju apliecinājošajiem dokumentiem, vai šie panti ir jāinterpretē tādējādi, ka tie aizliedz valstij pieprasīt arhitekta kvalifikāciju apliecinājošā dokumenta turētājam saskaņā ar minētās direktīvas 46. pantu vai kvalifikāciju apliecinājošā dokumenta, uz kuru attiecas 49. panta 1. punkts, turētājam, ja viņi vēlas tikt reģistrēti asociācijas arhitektu reģistrā, izpildīt arī nosacījumus par profesionālo praksi vai pieredzi, kas ir līdzvērtīgas tās teritorijā izdoto diplomu turētāju praksei vai pieredzei, pēc tam, kad viņi ir ieguvuši šos kvalifikāciju apliecinājošos dokumentus?

(¹) OV L 255, 22. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2013. gada 3. jūlijā iesniedza Handelsgericht Wien (Austrija) — Harald Kolassa/Barclays Bank PLC

(Lieta C-375/13)

(2013/C 274/12)

Tiesvedības valoda — vācu

Iesniedzējtiesa

Handelsgericht Wien

Lietas dalībnieki pamatlietā

Prasītājs: Harald Kolassa

Atbildētāja: Barclays Bank PLC

Prejudiciālie jautājumi

A. Regulas (EK) Nr. 44/2001 (¹) (Briseles I regula) 15. panta 1. punkts:

1) Vai formulējums "lietās saistībā ar līgumiem, ko persona — patērētājs — noslēgusi mērķiem, kurus var uzskatīt par nesaistītiem ar viņa arodu vai profesiju" Regulas (EK) Nr. 44/2001 15. panta 1. punktā ir jāinterpretē tādējādi, ka

1.1. prasītājs, kurš kā patērētājs sekundārajā tirgū ir iegādājies obligāciju un tagad pret emitenti izvirza prasījumus saistībā ar atbildību, ko uzliek emisijas prospekts un kuras pamatā ir informācijas un uzraudzības pienākumu pārkāpums, un saistībā ar obligāciju noteikumiem, var atsaukties uz šo jurisdikcijas pamatu, ja prasītājs ar vērtspapīra iegādi no trešās personas ir atvasināti iestājies līgumiskajās attiecībās starp emitenti un sākotnējo obligācijas parakstītāju?

1.2. (Ja uz 1.1. jautājumu tiek sniegta apstiprinoša atbilde:) vai prasītājam ir atļauts atsaukties uz minētās regulas 15. pantā paredzēto jurisdikcijas pamatu arī

tad, ja trešā persona, no kuras patērētājs ir iegādājies obligāciju, šo obligāciju pirms tam ir iegādājies mērķiem, kurus var uzskatīt par saistītiem ar šīs personas arodu vai profesiju, un tātad prasītājs pārņem ar obligāciju saistītās attiecības no personas, kas nav patērētājs?

1.3. (Ja uz 1.1. un 1.2. jautājumu tiek sniegta apstiprinoša atbilde:) vai patērētājs, kurš ceļ prasību, var atsaukties uz minētās regulas 15. pantā attiecībā uz patērētājiem paredzēto jurisdikciju arī tad, ja obligācijas īpašnieks ir nevis viņš pats, bet gan trešā persona, kurai prasītājs ir uzdevis iegādāties vērtspapirus un kura pati nav patērētājs, kura šos vērtspapirus saskaņā ar vienošanos fiduciāri glabā patērētājam uz sava vārda un šim patērētājam piešķir tikai no saistību tiesībām izrietošas tiesības pieprasīt nodošanu?

2) (Ja uz 1.1. jautājumu tiek sniegta apstiprinoša atbilde:) vai Regulas (EK) Nr. 44/2001 15. panta 1. punkts pamato arī tiesas, kurā celta prasība saistībā ar līgumiskiem prasījumu pamatiem, kuri izriet no obligāciju iegādes, papildu jurisdikciju attiecībā uz prasījumiem, kas izriet no delikta saistībā ar šo pašu obligāciju iegādi?

B. Regulas (EK) Nr. 44/2001 (Briseles I regula) 5. panta 1. punkta a) apakšpunkts:

1) Vai formulējums "lietās, kas attiecas uz līgumiem" Regulas (EK) Nr. 44/2001 5. panta 1. punkta a) apakšpunktā ir jāinterpretē tādējādi, ka

1.1. prasītājs, kurš sekundārajā tirgū ir iegādājies obligāciju un tagad pret emitenti izvirza prasījumus saistībā ar atbildību, ko uzliek emisijas prospekts un kuras pamatā ir informācijas un uzraudzības pienākumu pārkāpums, un saistībā ar obligāciju noteikumiem, var atsaukties uz šo jurisdikcijas pamatu, ja prasītājs ar vērtspapīra iegādi no trešās personas ir atvasināti iestājies līgumiskajās attiecībās starp emitenti un sākotnējo obligācijas parakstītāju?

1.2. (Ja uz 1.1. jautājumu tiek sniegta apstiprinoša atbilde:) vai prasītājs var atsaukties uz minētās regulas 5. pantā 1. punkta a) apakšpunktā paredzēto jurisdikcijas pamatu arī tad, ja obligācijas īpašnieks ir nevis viņš pats, bet gan trešā persona, kurai prasītājs ir uzdevis iegādāties vērtspapirus, kura šos vērtspapirus saskaņā ar vienošanos fiduciāri glabā patērētājam uz sava vārda un šim patērētājam piešķir tikai no saistību tiesībām izrietošas tiesības pieprasīt nodošanu?

2) (Ja uz 1.1. jautājumu tiek sniegta apstiprinoša atbilde:) vai Regulas (EK) Nr. 44/2001 5. panta 1. punkts a)

apakšpunkts pamato arī tiesas, kurā celta prasība saistībā ar līgumiskiem prasījumu pamatiem, kuri izriet no obligāciju iegādes, papildu jurisdikciju attiecībā uz prasījumiem, kas izriet no delikta saistībā ar šo pašu obligāciju iegādi?

C. Regulas (EK) Nr. 44/2001 (Briseles I regula) 5. panta 3. punkts:

1) Vai ar kapitāla tirgus tiesībām saistīti prasījumi par atbildību, ko uzliek prospekts, un prasījumi par aizsardzības un informācijas sniegšanas pienākumu pārkāpumu saistībā ar obligācijas emisiju ir prasījumi, kas izriet no neatļautas darbības vai kvazidelikta Regulas (EK) Nr. 44/2001 5. panta 3. punkta izpratnē?

1.1. (Ja uz 1. jautājumu tiek sniegta apstiprinoša atbilde:) vai tas tā ir arī tad, ja persona, kura gan pati nav obligācijas īpašniece, taču tai pret īpašnieku, kurš tai fiduciāri glabā vērtspapirus, ir no saistību tiesībām izrietošas tiesības uz izsniegšanu, izvirza šos prasījumus pret emitenti?

2) Vai formulējums "vietas [...], kur iestājies vai var iestāties notikums, kas rada kaitējumu" (EK) Nr. 44/2001 5. panta 3. punktā ir jāinterpretē tādējādi, ka, iegādājoties vērtspapīru uz tīši kļūdainas informācijas pamata,

2.1. par vietu, kur radies kaitējums, ir jāatzīst zaudējumus cietušās personas domicils kā viņa mantisko attiecību centrs?

2.2. (Ja uz 2.1. jautājumu tiek sniegta apstiprinoša atbilde:) vai tā tas ir tad, ja uzdevums veikt iegādi un naudas līdzekļu pārvedums ir atsaucami līdz darījuma pabeigšanai un šī pabeigšana notika kādu laiku pēc atskaitīšanas no zaudējumus cietušās personas konta citā dalībvalstī?

D. Jurisdikcijas pārbaude, dubultas nozīmes fakti

1) Vai tiesai jurisdikcijas pārbaudē saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 44/2001 25. un 26. pantu ir jāveic plašs pierādījumu iegūšanas process par strīdīgajiem faktiem, kas ir svarīgi gan jautājumā par jurisdikciju, gan attiecībā uz izvirzītā prasījuma esamību ("dubultas nozīmes fakti"), vai tomēr, lemjot jautājumu par jurisdikciju, ir jāpamatojas uz prasītāja apgalvojumu pareizību?

(¹) Padomes 2000. gada 22. decembra Regula (EK) Nr. 44/2001 par jurisdikciju un spriedumu atzīšanu un izpildi civillietās un komercietās (OV L 12, 1. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2013. gada 3. jūlijā iesniedza Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa — CAAD) (Portugāle) — Ascendi Beiras Litoral e Alta, Auto Estradas das Beiras Litoral e Alta, SA/Autoridade Tributária e Aduaneira

(Lieta C-377/13)

(2013/C 274/13)

Tiesvedības valoda — portugāļu

Iesniedzējtiesa

Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa — CAAD)

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītāji: Ascendi Beiras Litoral e Alta, Auto Estradas das Beiras Litoral e Alta, SA

Atbildētāja: Autoridade Tributária e Aduaneira

Prejudiciālais jautājums

Vai Padomes 1969. gada 17. jūlija Direktīvas 69/335/EEK⁽¹⁾ (ar grozījumiem, kas veikti ar Padomes 1985. gada 10. jūnija Direktīvu 85/303/EEK⁽²⁾) 4. panta 1. punkta c) apakšpunktam un 2. punkta a) apakšpunktam, 7. panta 1. punktam un 10. panta a) punktam ir pretrunā valsts tiesību akts, kāds ir 2011. gada 14. decembra Dekrētlukums Nr. 322-B/2001, ar kuru noteikts, ka ar zīmognodevu tiek aplikta jebkāda kapitālsabiedrību kapitāla palielināšana, kas rodas, pārveidojot pamatkapitālā akcionāru prasījumus par sabiedrībai iepriekš sniegtiem blakus pakalpojumiem, pat ja šie blakus pakalpojumi ir sniegti skaidrā naudā, ņemot vērā, ka sākot no 1984. gada 1. jūlija valsts tiesību aktos tika noteikts, ka šādi panākta kapitāla palielināšana ir aplikama ar zīmognodevu ar 2 % likmi un tajā pašā dienā no zīmognodevas tika atbrīvota kapitāla palielināšana, kas veikta skaidrā naudā?

⁽¹⁾ Padomes 1969. gada 17. jūlija Direktīva 69/335/EEK par netiešajiem nodokļiem, ko uzliek kapitāla piesaistīšanai (OV L 249, 25. lpp.).

⁽²⁾ Padomes 1985. gada 10. jūnija Direktīva 85/303/EEK, kas groza Direktīvu 69/335/EEK par netiešiem nodokļiem, ko uzliek kapitāla piesaistīšanai (OV L 156, 23. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2013. gada 4. jūlijā iesniedza Centrale Raad van Beroep (Nīderlande) — C. E. Franzen u.c./Raad van bestuur van de Sociale verzekeringsbank (Svb)

(Lieta C-382/13)

(2013/C 274/14)

Tiesvedības valoda — holandiešu

Iesniedzējtiesa

Centrale Raad van Beroep

Lietas dalībnieki pamatlietā

Prasītāji: C. E. Franzen, H. D. Giesen, F. van den Berg

Atbildētāja: Raad van bestuur van de Sociale verzekeringsbank (Svb)

Prejudiciālie jautājumi

- 1a. Vai Regulas Nr. 1408/71⁽¹⁾ 13. panta 2. punkta a) apakšpunkts ir jāinterpretē tādējādi, ka uz dalībvalsts rezidentiem, kuri ietilpst šīs regulas piemērošanas jomā un kuri, pamatojoties uz pagaiddarbinieka līgumu, strādā algotā darbā citā dalībvalstī ne vairāk kā divas vai trīs dienas mēnesī, šī iemesla dēļ šajā dalībvalstī attiecas nodarbinātības valsts sociālā nodrošinājuma tiesību akti?
- 1b. Ciktāl uz 1a jautājumu tiek sniegta apstiprinoša atbilde: vai uz minētajiem rezidentiem šajā gadījumā attiecas nodarbinātības valsts sociālā nodrošinājuma tiesību akti tiklab dienās, kad tiek veikts darbs, kā arī dienās, kad darbs netiek veikts, un, ja tā ir, cik ilgi vēl pēc pēdējā faktiski veikta darba turpinās šo tiesību aktu attiecināmība?
- 2) Vai Regulas Nr. 1408/71 13. panta 2. punkta a) apakšpunkts, skatot to kopā ar 13. panta 1. punktu, nepieļauj, ka migrējošs darba ņēmējs, uz kuru attiecas nodarbinātības valsts sociālā nodrošinājuma tiesību akti, saskaņā ar dzīvesvietas valsts tiesisko regulējumu šajā valstī tiek uzskatīts par apdrošinātu saskaņā ar AOW (Algemene Ouderdomswet [Vispārējo likumu par vecuma apdrošināšanu])?
- 3a. Vai Savienības tiesības, it īpaši noteikumi par darba ņēmēju un/vai Savienības pilsoņu brīvu pārvietošanos ir jāinterpretē tādējādi, ka šīs tiesvedības apstākļos tie nepieļauj, ka

piemēro tādu valsts tiesību normu kā AOW un/vai AKW (*Algemene Kinderbijslagwet* [Vispārējā likuma par bērnu pabalstiem]) 6.a pantu, saskaņā ar kuru migrējošs darba ņēmējs, kas dzīvo Nīderlandē, šajā valstī tiek izslēgts no AOW un/vai AKW paredzētās apdrošināšanas tāpēc, ka uz viņu attiecas tikai Vācijas sociālā nodrošinājuma tiesību akti, un pat tad, ja šis darba ņēmējs Vācijā ir izslēgts no vecuma pensiju apdrošināšanas kā nebūtiski nodarbināta persona un viņam nav tiesību saņemt ģimenes pabalstu?

3b. Vai, atbildot uz 3a jautājumu, vēl ir nozīme tam, ka bija iespēja pievienoties brīvprātīgajai apdrošināšanai saskaņā ar AOW vai lūgt, lai *Svb* panāk vienošanos Regulas Nr. 1408/71 17. panta izpratnē?

(¹) Padomes 1971. gada 14. jūnija Regula (EEK) Nr. 1408/71 par sociālā nodrošinājuma sistēmu piemērošanu darbiniekiem un viņu ģimenēm, kas pārvietojas Kopienā (OV L 149, 2. lpp.).

nokārt pamatojoties uz to, ka piegādātājam ir neliela tirgus daļa, kas ir mazāka par 3 %, salīdzinot ar kopējo tirgus daļu aptuveni 70 % apmērā, kas pieder tikai trīs piegādātājiem, pat ja šis līgums pārsniedz attiecīgajā tirgū parasti noslēdzamo līgumu vidējo ilgumu?

2) Ja atbilde būtu noliedzīga un ja līgums būtu jāizvērtē atbilstoši Regulai Nr. 1984/83 (¹) un Regulai Nr. 2790/99 (²), vai Regulas Nr. 2790/99 12. panta 2. punktu saistībā ar šīs pašas regulas 5. panta a) punktu var interpretēt tādējādi, ka, tā kā tālākpārdevējs pats nav zemes īpašnieks un atlikušais līguma ilgums 2002. gada 1. janvārī pārsniedz piecus gadus, līgums zaudēja spēku 2006. gada 31. decembrī?

(¹) 1983. gada 22. jūnija [Regula (EEK) Nr. 1984/83] par Līguma 81. panta 3. punkta piemērošanu ekskluzīvu iepirkšanas līgumu kategorijām (OV L 173, 5. lpp.).

(²) Komisijas 1999. gada 22. decembra [Regula Nr. 2790/99] par Līguma 81. panta 3. punkta piemērošanu vertikālu vienošanos un saskaņotu darbību kategorijām (OV L 336, 21. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2013. gada 5. jūlijā iesniedza Tribunal Supremo (Spānija) — Estación de Servicio Pozuelo 4, S.L./GALP Energía España S.A.U.

(Lieta C-384/13)

(2013/C 274/15)

Tiesvedības valoda — spāņu

Iesniedzējtiesa

Tribunal Supremo

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītājs: Estación de Servicio Pozuelo 4, S.L.

Atbildētāja: GALP Energía España S.A.U.

Prejudiciālie jautājumi

1) Vai tāds līgums, kāds ir aplūkots pamatlietā, saskaņā ar kuru naftas pārstrādes produktu piegādātājam tiek garantētas tā sauktās "lietojuma tiesības" 45 gadu laikposmā, lai tas varētu uzbūvēt degvielas uzpildes staciju un to iznomāt zemesgabala īpašniekam uz šo tiesību ilgumam atbilstošu laiku, un kurā ir ietvertas obligātas ekskluzīvas tirdzniecības saistības uz šo pašu laiku, var tikt uzskatīts par maznozīmīgu un tādu, uz kuru neattiecas EKL 81. panta 1. punktā (tagad — LESD 101. panta 1. punkts) noteiktais aizliegums, galve-

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2013. gada 8. jūlijā iesniedza College van Beroep voor het Bedrijfsleven (Nīderlande) — VAEX Varkens-en Veehandel BV/ Productschap Vee en Vlees

(Lieta C-387/13)

(2013/C 274/16)

Tiesvedības valoda — holandiešu

Iesniedzējtiesa

College van Beroep voor het Bedrijfsleven

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītāja: VAEX Varkens-en Veehandel BV

Atbildētājs: Productschap Vee en Vlees

Prejudiciālie jautājumi

1) Vai šajā lietā piemērojama Savienības tiesiskais regulējums (¹) (²) (³) (⁴) tādā lietā kā šī lieta liedz

a) veikt pieprasītās kompensācijas samaksu;

b) atbrīvojot saistībā ar licences pieteikumu iemaksāto drošības naudu?

- 2) Ja uz vienu vai abiem no šiem jautājumiem tiek atbildēts apstiprinoši, vai attiecīgais tiesiskais regulējums šādā gadījumā neļauj veikt vēlāku nokārtošanu, tādējādi, ka eksportēto daudzumu vēl joprojām var iekļaut licencē, un, pamatojoties uz to, vēl joprojām var veikt kompensācijas samaksu vai attiecīgi atbrīvot iemaksāto drošības naudu?
- 3) Ja arī uz 2. jautājumu tiktu atbildēts apstiprinoši, vai attiecīgais tiesiskais regulējums šādā gadījumā ir spēkā neesošs, ciktāl tajā nav paredzēts, ka tādā lietā kā šī lieta, kurā licence ir izmantota dienu agrāk, ir jāveic kompensācijas maksājuma samaksa vai attiecīgi jāatbrīvo iemaksātā drošības nauda?

- (¹) Padomes 2007. gada 22. oktobra Regula (EK) Nr. 1234/2007, ar ko izveido lauksaimniecības tirgu kopīgu organizāciju un paredz īpašus noteikumus dažiem lauksaimniecības produktiem (Vienotā TKO regula) (OV L 299, 1. lpp.).
- (²) Komisijas 2008. gada 23. aprīļa Regula (EK) Nr. 376/2008, ar ko nosaka sīki izstrādātus kopējus noteikumus, kas jāievēro, piemērojot importa un eksporta licenču un iepriekš noteiktas kompensācijas sertifikātu sistēmu lauksaimniecības produktiem (kodificētā redakcija) (OV L 114, 3. lpp.).
- (³) Komisijas 2008. gada 21. aprīļa Regula (EK) Nr. 382/2008 par importa un eksporta licenču piemērošanas noteikumiem liellopu [un teļa] gaļas nozarē (pārstrādātā redakcija) (OV L 115, 10. lpp.).
- (⁴) Komisijas 2009. gada 7. jūlija Regula (EK) Nr. 612/2009, ar kuru nosaka kopējus sīki izstrādātus noteikumus eksporta kompensāciju sistēmas piemērošanai lauksaimniecības produktiem (pārstrādātā redakcija) (OV L 186, 1. lpp.).

Apelācijas sūdzība, ko par Vispārējās tiesas (otrā palāta) 2013. gada 30. aprīļa spriedumu lietā T-304/11 Alumina d.o.o./Padome un Komisija 2013. gada 11. jūlijā iesniedza Eiropas Savienības Padome

(Lieta C-393/13)

(2013/C 274/17)

Tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: Eiropas Savienības Padome (pārstāvji — J.-P. Hix, pārstāvis un G. Berrisch, Rechtsanwalt)

Pārējie lietas dalībnieki: Alumina d.o.o., Eiropas Komisija

Apelācijas sūdzības iesniedzējas prasījumi:

— atcelt pārsūdzēto spriedumu;

— noraidīt prasību;

— piespriest prasītājam pirmajā instancē atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, kas saistīti ar apelācijas tiesvedību un tiesvedību Vispārējā tiesā.

Pamati un galvenie argumenti

Padome izvirza vienu pamatu, lai pamatotu savu apelācijas sūdzību par Vispārējās tiesas 2013. gada 30. aprīļa spriedumu lietā T-304/11, ar kuru tā atcēla Padomes 2011. gada 11. maija Īstenošanas regulu (ES) Nr. 464/2011, ar ko nosaka galīgo antidempinga maksājumu un galīgi iekasē noteikto pagaidu maksājumu Bosnijas un Hercegovinas izcelsmes ceolīta A pulvera importam. (¹)

Padome apgalvo, ka Vispārējā tiesa ir pieļāvusi kļūdu, interpretējot jēdzienu “pārdošana, kas notikusi parastas tirdzniecības gaitā” pamatregulas 2. panta 1. un 6. punkta nozīmē. (²) Konkrētāk, Padome apgalvo, ka pārdošana var būt notikusi “parastas tirdzniecības gaitā”, pat ja pārdevējs ir pieskaitījis pārdošanas cenai prēmiju, lai nosegtu nesamaksāšanas vai novēlotas samaksas risku.

Padome uzskata, ka Vispārējās tiesas sniegtā interpretācija turklāt neesot saderīga ar tiesiskās drošības principu.

(¹) OV L 125, 1. lpp.

(²) Padomes 2009. gada 30. novembra Regula (EK) Nr. 1225/2009 par aizsardzību pret importu par dempinga cenām no valstīm, kas nav Eiropas Kopienas dalībvalstis (OV L 343, 51. lpp.).

Prasība, kas celta 2013. gada 12. jūlijā — Eiropas Komisija/Belģijas Karaliste

(Lieta C-395/13)

(2013/C 274/18)

Tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Komisija (pārstāvji — O. Beynet un E. Manhaeve)

Atbildētāja: Belģijas Karaliste

Prasītājas prasījumi:

— atzīt, ka, nenodrošinot notekūdeņu savākšanu un attīrīšanu 57 aglomerācijās, kuru cilvēka ekvivalents (c.e.) ir starp 2000 un 10 000, Beļģijas Karaliste nav izpildījusi Padomes 1991. gada 21. maija Direktīvas 91/271/EEK par komunālo notekūdeņu attīrīšanu ⁽¹⁾ 3. un 4. pantā paredzētos pienākumus;

— piespriest Beļģijas Karalistei atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Savā prasībā Komisija pārmet Beļģijas Karalistei, ka tā 57 aglomerācijās nav pareizi izpildījusi Padomes 1991. gada 21. maija Direktīvu 91/271/EEK par komunālo notekūdeņu attīrīšanu.

Saskaņā ar Direktīvas 91/271/EEK 3. panta 1. punktu un 4. panta 1. punktu aglomerācijām, kuru cilvēka ekvivalents (c.e.) ir starp 2000 un 10 000, bija jānodrošina komunālo notekūdeņu kanalizācijas sistēmas vēlākais līdz 2005. gada 31. decembrim.

Attiecībā uz komunālo notekūdeņu attīrīšanas pienākumiem direktīvas 4. panta 1. punktā dalībvalstīm esot uzlikts pienākums nodrošināt, ka komunālos notekūdeņus, kas nonāk kanalizācijas sistēmās, pirms novadīšanas atkārtoti attīra vai attīra līdzvērtīgi.

Visbeidzot, direktīvas I pielikuma D punktā noteiktā novērošanas procedūra ļaujot pārbaudīt, vai komunālo notekūdeņu attīrīšanas iekārtu novadīšanas atbilst direktīvas prasībām notekūdeņu novadīšanas jomā.

⁽¹⁾ OV L 135, 40. lpp.

Apelācijas sūdzība, ko par Vispārējās tiesas (piektā palāta) 2013. gada 25. aprīļa spriedumu lietā T-119/11 Gbagbo/Padome 2013. gada 15. jūlijā iesniedza Simone Gbagbo

(Lieta C-397/13 P)

(2013/C 274/19)

Tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki:

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: Simone Gbagbo (pārstāvis — J.-C. Tchikaya, advokāts)

Pārējās lietas dalībnieces: Eiropas Savienības Padome, Eiropas Komisija un Kotdivuāras Republika

Apelācijas sūdzības iesniedzējas prasījumi:

— atzīt par pieņemamu un pamatotu Simone Gbagbo apelācijas sūdzību;

— atcelt pārsūdzēto spriedumu;

— atcelt Padomes 2011. gada 14. janvāra Lēmumu 2011/18/KĀDP, ar kuru groza Padomes Lēmumu 2010/656/KĀDP ⁽¹⁾, Padomes 2011. gada 14. janvāra Regulu (ES) Nr. 25/2011, ar kuru groza Regulu (EK) Nr. 560/2005 ⁽²⁾, Padomes 2011. gada 6. aprīļa Lēmumu 2011/221/KĀDP, ar kuru groza Lēmumu 2010/656/KĀDP, ar ko atjauno ierobežojošus pasākumus pret Kotdivuāru ⁽³⁾, un Padomes 2011. gada 6. aprīļa Regulu (ES) Nr. 330/2011, ar ko nosaka dažus īpašus ierobežojošus pasākumus, kuri vērsti pret konkrētām personām un vienībām saistībā ar situāciju Kotdivuārā ⁽⁴⁾, ciktāl tie attiecas uz apelācijas sūdzības iesniedzēju;

— piespriest Padomei atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Savas apelācijas sūdzības pamatošanai apelācijas sūdzības iesniedzēja izvirza divus pamatus.

Pirmkārt, apelācijas sūdzības iesniedzēja pārmet Vispārējai tiesai, ka tā ir noraidījusi tās pamatu par to, ka ir noticis pienākuma norādīt pamatojumu pārkāpums. Apelācijas sūdzības iesniedzēja faktiski pārmet Vispārējai tiesai, ka tā ir nolēmusi, ka Padome ir nodrošinājusi pietiekamu pamatojumu, kaut gan apstrīdētais lēmums ir pamatots tikai ar vienu S. Gbagbo īpašību, proti, ka viņa ir "Nacionālās asamblejas FPI [Front Populaire Ivoirien — Kotdivuāras Tautas frontes] frakcijas priekšsēdētāja".

Otrkārt, apelācijas sūdzības iesniedzēja uzskata, ka Vispārējā tiesa ir pieļāvusi acīmredzamu kļūdu faktu vērtējumā. Viņa norāda, ka fakti, kas liecina par šķēršļu likšanu miera un izlīguma procesam, publisku nauda kurināšanu un mudināšanu uz vardarbību, ir acīmredzami neprecīzi, kā arī tos neapstiprina pierādījumi.

⁽¹⁾ OV L 11, 36. lpp.

⁽²⁾ OV L 11, 1. lpp.

⁽³⁾ OV L 93, 20. lpp.

⁽⁴⁾ OV L 93, 10. lpp.

Apelācijas sūdzība, ko par Vispārējās tiesas (septītā palāta) 2013. gada 25. aprīļa spriedumu lietā T-526/10 Inuit Tapiriit Kanatami u.c./Eiropas Komisija, Eiropas Savienības Padome, Eiropas Parlaments 2013. gada 12. jūlijā iesniedza Inuit Tapiriit Kanatami u.c.

(Lieta C-398/13 P)

(2013/C 274/20)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēji: Inuit Tapiriit Kanatami, Nattivak Hunters and Trappers Association, Pangnirtung Hunters' and Trappers' Association, Jaypootie Moesiesie k-gs, Allen Kooneliusie k-gs, Toomasie Newkingnak k-gs, David Kuptana k-gs, Karliin Aariak k-dze, Canadian Seal Marketing Group, Ta Ma Su Seal Products, Inc., Fur Institute of Canada, NuTan Furs, Inc., GC Rieber Skinn AS, Inuit Circumpolar Council, Johannes Egede k-gs, Kalaallit Nunaanni Aalisartut Piniartullu Kattuffiat (KNAPK), William E. Scott & Son, Association des chasseurs de phoques des Îles-de-la-Madeleine, Hatem Yavuz Deri Sanayi iç Ve Diş Ticaret Ltd Şirketi, Northeast Coast Sealers' Co-Operative Society, Ltd (pārstāvji — H. Viaene, avocat, J. Bouckaert, advocaat)

Pārējie lietas dalībnieki: Eiropas Komisija, Eiropas Savienības Padome un Eiropas Parlaments

Apelācijas sūdzības iesniedzēju prasījumi:

- atcelt pārsūdzēto Vispārējās tiesas spriedumu, pasludināt Regulu Nr. 1007/2009 ⁽¹⁾ par spēkā neesošu un nepiemērojamu saskaņā ar LESD 277. pantu un atcelt Regulu Nr. 737/2010 ⁽²⁾ saskaņā ar LESD 263. pantu, ja Tiesa uzskatītu, ka pastāv visi prasītie elementi, lai lemtu pēc būtības par prasību par apstrīdētās regulas atcelšanu;
- pakārtoti, atcelt pārsūdzēto spriedumu un nodot lietu Vispārējai tiesai atkārtotai izskatīšanai;
- piespriest Eiropas Komisijai atlīdzināt apelācijas sūdzību iesniedzēju tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Apelācijas sūdzība ir balstīta uz diviem galvenajiem pamatiem, proti, apgalvojumu, ka 1) Vispārējā tiesa ir pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā, piemērojot EK līguma 95. pantu, un 2) Vispārējā tiesa ir pieļāvusi kļūdu pamattiesību principu interpretācijā un piemērošanā.

Attiecībā uz pirmo apelācijas sūdzības pamatu apelācijas sūdzības iesniedzēji apgalvo, ka Vispārējā tiesa ir pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā, neizvērtējot, vai nosacījumi EKL 95. panta kā juridiska pamata piemērošanai attiecīgajā laikā bija izpildīti. Apelācijas sūdzības iesniedzēji arī norāda, ka nosacījumi EKL 95. panta kā juridiska pamata piemērošanai bija jābūt izpildītiem Komisijas priekšlikuma iesniegšanas laikā. Apelācijas sūdzības iesniedzēji arī uzskata, ka nosacījumu, lai atsauktos uz EKL 95. pantu kā uz juridisku pamatu, neizpilde nevar tikt labota prasības izskatīšanas tiesā stadijā. Apelācijas sūdzības iesniedzēji arī norāda, ka Vispārējā tiesa ir pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā, piemērojot nepareizu kritēriju, vērtējot, vai pastāvošās atšķirības starp tirdzniecību ar izstrādājumiem no reņiem reglamentējošajām valsts tiesību normām pamatoja Savienības likumdevēja rīcību, pamatojoties uz EKL 95. pantu. Pārsūdzētajā spriedumā Vispārējā tiesa piemēroja sliekšni, kas balstīts uz kritēriju, saskaņā ar kuru konkrēto preču tirdzniecības starp dalībvalstīm apjoms nav niecīgs. Tomēr tas, ka konkrēto preču tirdzniecības apjoms nav niecīgs, būtiski atšķiras no šīs tirdzniecības "salīdzinoši ievērojamā" apjoma, kas ir Tiesas piemērotais kritērijs tās attiecīgajā judikatūrā.

Otrajā apelācijas sūdzības pamatā apelācijas sūdzības iesniedzēji norādīja, ka Vispārējā tiesa ir pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā, atsaucoties vienīgi uz Hartas normām. Apelācijas sūdzības iesniedzēji uzskata, ka tas vien, ka ar ECPAK pantiem piešķirtā aizsardzība, uz kuru paļāvās apelācijas sūdzības iesniedzēji, Savienības tiesībās ir ieviesta attiecīgi ar Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 17., 7., 10. un 11. pantu, neatbrīvo Vispārējo tiesu no pienākuma ņemt vērā ECPAK normas kā vispārējos tiesību principus. Apelācijas sūdzības iesniedzēji arī norāda, ka Vispārējā tiesa ir pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā, izslēdzot komerciālas intereses no tiesību uz īpašumu tvēruma, secinot, ka "īpašumtiesības [...] nevar tikt attiecinātas uz parastu [komerciālo] interešu [...] aizsardzību", un liedzot apelācijas sūdzības iesniedzējiem garantijas, kas noteiktas ECPAK 1. protokola 1. pantā. Apelācijas sūdzības iesniedzēji arī norāda, ka Vispārējā tiesa ir pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā, neizvērtējot Pamatregulu kopsakarā ar ANO Deklarācijas par pirmiedzīvotāju tautu tiesībām 19. pantu. Ņemot vērā to, ka Savienībai ir jāievēro starptautiskās tiesības savu pilnvaru īstenošanā un ka Pamatregula tādējādi ir jāinterpretē kopsakarā ar UNDRIP 19. pantu, Vispārējai tiesai bija jāizvērtē, vai ES iestādes ir saņēmušas brīvu, iepriekšēju un apzinātu apelācijas sūdzības iesniedzēju piekrišanu pirms Pamatregulas pieņemšanas.

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2009. gada 16. septembra Regula (EK) Nr. 1007/2009 par tirdzniecību ar izstrādājumiem no reņiem (OV L 286, 36. lpp.).

⁽²⁾ Komisijas 2010. gada 10. augusta Regula (ES) Nr. 737/2010, ar ko nosaka sīki izstrādātus noteikumus, lai īstenotu Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 1007/2009 par tirdzniecību ar izstrādājumiem no reņiem (OV L 216, 1. lpp.).

Apelācijas sūdzība, ko par Vispārējās tiesas (astotā palāta) 2013. gada 7. jūnija spriedumu lietā T-93/11 *Stichting Corporate Europe Observatory*/Eiropas Komisija 2013. gada 11. jūlijā iesniedza *Stichting Corporate Europe Observatory*

(Lieta C-399/13 P)

(2013/C 274/21)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: *Stichting Corporate Europe Observatory* (pārstāvis — *S. Crosby, Solicitor*)

Pārējās lietas dalībnieces: Eiropas Komisija un Vācijas Federatīvā Republika

Apelācijas sūdzības iesniedzējas prasījumi:

- apmierināt apelācijas sūdzību, atcelt Vispārējās tiesas 2013. gada 7. jūnija spriedumu un atcelt Komisijas 2010. gada 6. decembra lēmumu;
- piespriest Komisijai atlīdzināt apelācijas sūdzības iesniedzējas tiesāšanās izdevumus, kas tai radušies šajā apelācijas tiesvedībā un atcelšanas procesā Vispārējā tiesā.

Pamati un galvenie argumenti

Apelācijas sūdzības iesniedzēja apgalvo, ka Vispārējā tiesa ir pieļāvusi trīs kļūdas tiesību piemērošanā:

- 1) kļūdu tiesību piemērošanā, apgalvojot, ka Tirdzniecības ģenerāldirektorāta rokasgrāmata par piekļuvi dokumentiem (*Vademecum*) nav vērsta uz ārēju seku radišanu;
- 2) kļūdu tiesību piemērošanā, neņemot vērā prezumpciju, ka dokumenti bija paredzēti plašam personu lokam;
- 3) kļūdu tiesību piemērošanā, apgalvojot, ka šajos apstākļos konfidencialitāte nebija netieši atcelta.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2013. gada 16. jūlijā iesniedza *Amtsgericht Düsseldorf* (Vācija) — *Sophia Marie Nicole Sanders*, ko pārstāv *Marianne Sanders/David Verhaegen*

(Lieta C-400/13)

(2013/C 274/22)

Tiesvedības valoda — vācu

Iesniedzējtiesa

Amtsgericht Düsseldorf

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītāja: *Sophia Marie Nicole Sanders*, ko pārstāv *Marianne Sanders*

Atbildētājs: *David Verhaegen*

Prejudiciālais jautājums

Vai 2011. gada 23. maija *Gesetz zur Geltendmachung von Unterhaltsansprüchen im Verkehr mit ausländischen Staaten* [Likuma par uzturlīdzekļu prasībām attiecībā ar ārvalstīm], *BGB I*, 898. lpp., 28. panta 1. punkts pārkāpj Padomes 2008. gada 18. decembra Regulas (EK) Nr. 4/2009⁽¹⁾ 3. panta a) un b) punktu?

⁽¹⁾ Padomes 2008. gada 18. decembra Regula (EK) Nr. 4/2009 par jurisdikciju, piemērojamiem tiesību aktiem, nolēmumu atzīšanu un izpildi un sadarbību uzturēšanas saistību lietās (OV L 7, 1. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2013. gada 16. jūlijā iesniedza *Anotato Dikastirio Kyprou* (Kipra) — *Cypra Limited*/Kipras Republika

(Lieta C-402/13)

(2013/C 274/23)

Tiesvedības valoda — grieķu

Iesniedzējtiesa

Anotato Dikastirio Kyprou

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītāja: *Cypra Limited*

Atbildētāja: Kipras Republika

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai Regulas (EK) Nr. 854/2004 ⁽¹⁾ noteikumi piešķir kompetentajai iestādei rīcības brīvību noteikt laiku, kad tiek veikta lopu kaušana, ņemot vērā tās pienākumu izraudzīties valsts pilnvarotu veterinārārstu pārbaudes veikšanai attiecībā uz lopu kaušanu, vai arī kompetentajai iestādei ir pienākums izraudzīties minēto veterinārārstu, ņemot vērā laiku, kurā tiek veikta kaušana un kuru ir noteikusi lopkautuve?
- 2) Vai Regulas (EK) Nr. 854/2004 noteikumi piešķir kompetentajai iestādei rīcības brīvību atteikties izraudzīties valsts pilnvarotu veterinārārstu veterināro pārbaūžu veikšanai attiecībā uz lopu kaušanu, ja tai ir paziņots precīzs laiks, kad tiks veikta lopu kaušana apstiprinātā lopkautuvē?

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2004. gada 29. aprīļa Regula (EK) Nr. 854/2004, ar ko paredz īpašus noteikumus par lietošanai pārtikā paredzētu dzīvnieku izcelsmes produktu oficiālās kontroles organizēšanu (OV L 139, 206. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2013. gada 16. jūlijā iesniedza High Court of Ireland (Īrija) — Lisa Kelly/Minister for Social Protection

(Lieta C-403/13)

(2013/C 274/24)

Tiesvedības valoda — angļu

Iesniedzējtiesa

High Court of Ireland

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītāja: Lisa Kelly

Atbildētājs: Minister for Social Protection

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai darba ņēmējas, kura dzīvo dalībvalstī A un kura ir bijusi apdrošinātā nodarbinātībā šajā valstī gandrīz trīs gadus un pavada pēdējos sešus savas apdrošinātās nodarbinātības mēnešus dalībvalstī B, vēlākai prasībai saņemt sociālās

nodrošinātības maksājumus saistībā ar slimību ir piemērojami i) dalībvalsts B tiesību akti Regulas 883/2004/EK ⁽¹⁾ 11. panta 3. punkta a) apakšpunkta izpratnē, vai ii) dalībvalsts A tiesību akti, kurā viņa dzīvo, 11. panta 3. punkta e) apakšpunkta izpratnē?

- 2) Vai 1. jautājuma izskatīšanai ir būtiski tas, ka tad, ja dalībvalsts B tiesību akti tiek atzīti par piemērojamiem tiesību aktiem, tad attiecīgais darba ņēmējs nav tiesīgs saņemt nekādus sociālās nodrošinājuma maksājumus, bet tā tas nebūtu, ja tiktu nolemts, ka jāpiemēro tās dalībvalsts tiesību akti, kurā viņš dzīvo (dalībvalsts A)?

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2004. gada 29. aprīļa Regula (EK) Nr. 883/2004 par sociālās nodrošināšanas sistēmu koordinēšanu (OV L 166, 1. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2013. gada 16. jūlijā iesniedza Supreme Court of the United Kingdom (Apvienotā Karaliste) — R on the application of ClientEarth/Secretary of State for the Environment, Food and Rural Affairs

(Lieta C-404/13)

(2013/C 274/25)

Tiesvedības valoda — angļu

Iesniedzējtiesa

Supreme Court of the United Kingdom

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītāja: ClientEarth

Atbildētājs: Secretary of State for the Environment, Food and Rural Affairs

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Ja atbilstoši Gaisa kvalitātes Direktīvai (2008/50/EK ⁽¹⁾) (turpmāk tekstā — "Direktīva") konkrētā zonā vai aglomerācijā nav tikusi panākta atbilstība slāpekļa dioksīda robežlielumiem noteiktajā termiņā, kas, kā noteikts Direktīvas XI pielikumā, ir 2010. gada 1. janvāris, vai dalībvalstij saskaņā ar direktīvu un/vai LES 4. pantu ir pienākums lūgt atlikt termiņu atbilstoši Direktīvas 22. pantam?
- 2) Apstipriņošas atbildes gadījumā, kādos apstākļos (ja tādi pastāv) dalībvalsti var atbrīvot no šī pienākuma?

- 3) Kādā apmērā (ja vispār) dalībvalsts, kura nav izpildījusi Direktīvas 13. pantu, pienākumus iespaido 23. pants (it īpaši tā otrais punkts)?
- 4) Gadījumā, ja netiek izpildīts 13. vai 22. pants, kādi tiesību aizsardzības līdzekļi valsts tiesai (ja vispār) ir jānosaka atbilstoši Eiropas Savienības tiesībām, lai izpildītu Direktīvas 30. pantu un/vai LES 4. vai 19. pantu?

(¹) Eiropas Parlamenta un Padomes 2008. gada 21. maija Direktīva 2008/50/EK par gaisa kvalitāti un tīrāku gaisu Eiropai (OV L 152, 1. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2013. gada 18. jūlijā iesniedza *Amtsgericht Karlsruhe* (Vācija) — *Barbara Huber/Manfred Huber*

(Lieta C-408/13)

(2013/C 274/26)

Tiesvedības valoda — vācu

Iesniedzējtiesa

Amtsgericht Karlsruhe

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītāja: *Barbara Huber*

Atbildētājs: *Manfred Huber*

Prejudiciālais jautājums

Vai ar Padomes 2008. gada 18. decembra Regulas (EK) Nr. 4/2009 par jurisdikciju, piemērojamiem tiesību aktiem, nolēmumu atzīšanu un izpildi un sadarbību uzturēšanas saistību lietās (¹) 3. panta a) un b) punktu ir savienojams,

ja Vācijas *Gesetz zur Geltendmachung von Unterhaltsansprüchen im Verkehr mit ausländischen Staaten* [Likuma par uzturlīdzekļu prasībām attiecībā ar ārvalstīm] 28. panta 1. punkta pirmajā teikumā tiek regulēts,

ka tad, ja kāda lietas dalībnieka pastāvīgā dzīvesvieta nav valsts teritorijā, uzturlīdzekļu prasībās Regulas (EK) Nr. 4/2009 3. panta a) un b) punktā norādītajos gadījumos ekskluzīva jurisdikcija ir *Amtsgericht*, kas darbojas *Oberlandesgericht*, kuras teritorijā prasītājam vai kreditoram ir pastāvīgā dzīvesvieta, atršanās vietā?

(¹) OV L 7, 1. lpp.

Prasība, kas celta 2013. gada 18. jūlijā — Eiropas Savienības Padome/Eiropas Komisija

(Lieta C-409/13)

(2013/C 274/27)

Tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Savienības Padome (pārstāvji — *G. Maganza, A. de Gregorio Merino un I. Gurov*)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasītājas prasījumi:

— atcelt Komisijas 2013. gada 8. maija lēmumu, kurā tā nolēma atsaukt savu priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes regulai, ar ko paredz vispārīgus noteikumus makrofinansēšanas palīdzībai trešām valstīm;

— piespriest Eiropas Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Savas prasības atcelt Komisijas lēmumu parastās likumdošanas procedūras novēlotā pirmā lasījuma stadijā atsaukt priekšlikumu regulai pamatojumā Padome izvirza trīs pamatus.

Pirmkārt, Padome apgalvo, ka priekšlikuma regulai atsaukšana ir būtisks LES 13. panta 2. punktā paredzētā kompetenču sadales princips, kā arī institucionālā līdzsvara princips pārkāpums. Padome uzskata, ka nevienā Līgumu noteikumā Komisijai nav skaidri piešķirta vispārīga prerogatīva atsaukt priekšlikumu, ko tā iesniegusi Savienības likumdevējam. Tomēr, lai arī Padome neapstrīd, ka šādas atsaukšanas pilnvaras pastāv atbilstoši LESD 293. panta 2. punktam, Komisija nevarot tās īstenot, izmantojot rīcības brīvību, vai ļaunprātīgi. Padome uzskata, ka šāda priekšlikuma atsaukšana ļoti vēlā likumdošanas procedūras stadijā ir pielīdzināma tam, ka Komisijai tiek piešķirtas sava veida veto tiesības attiecībā uz Savienības likumdevējiem. Šā fakta dēļ Komisija tiek nostādīta vienā līmenī ar šiem likumdevējiem, kā rezultātā tiek nepareizi izmantota LESD 294. pantā paredzētā parastā likumdošanas procedūra, tiek pārsniegta Komisijas LESD 293. panta 2. punktā paredzētā likumdošanas iniciatīvas kompetence un tiek atņemta lietderīgā iedarbība LESD

293. panta 1. punktā paredzētajām Padomes tiesībām izdarīt grozījumus. Padome uzskata, ka šāda atsaukšanas pilnvaru izmantošana turklāt ir pretrunā LESD 10. panta 1. un 2. punktam, jo Komisija vairs neesot iestāde, kas pilda izpildvaras funkcijas, bet piedaloties likumdošanas procedūrā vienā līmenī ar iestādēm, kurām ir demokrātiskā leģitimitāte.

Otrkārt, regulas priekšlikuma atsaukšana tāpat esot LES 13. panta 2. punktā paredzētā lojālas sadarbības principa pārkāpums. Vispirms, Padome apgalvo, ka regulas priekšlikuma atsaukšana ir tikusi veikta ļoti novēloti. Pēc vairākām trīspusējām sanāksmēm, kas notikušas pirmā lasījuma posmā ("triologi"), Komisija savu priekšlikumu regulai tomēr esot atsaukusi dienā, kad Parlamentam un Padomei bija jāparafē panāktais kompromisa dokuments. Turklāt Padome pārmet Komisijai, ka tā pirms atsaukšanas neesot izmantojusi visas atbilstoši Padomes iekšējās kārtības noteikumiem pastāvošās procesuālās iespējas.

Visbeidzot, Padome apgalvo, ka apstrīdētajā tiesību aktā par atsaukšanu nav tikusi ievērota prasība norādīt tiesību aktu pamatojumu, kas gan ir paredzēta LESD 296. panta otrajā daļā. Padome pārmet Komisijai, ka tā neesot pievienojusi savam lēmumam par atcelšanu nekādus paskaidrojumus un šo lēmumu nekādi neesot publicējusi.

Apelācijas sūdzība, ko par Vispārējās tiesas (pirmā palāta) 2013. gada 14. maija spriedumu lietā T-19/12 Fabryka Łożysk Tocznych-Kraśnik/Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi) — Impexmetal 2013. gada 22. jūlijā iesniedza Fabrykę Łożysk Tocznych-Kraśnik S. A.

(Lieta C-415/13 P)

(2013/C 274/28)

Tiesvedības valoda — poļu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: Fabryka Łożysk Tocznych-Kraśnik S. A. (pārstāvis — P. Borowski, advokāts)

Pārējie lietas dalībnieki: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi), Impexmetal S. A.

Apelācijas sūdzības iesniedzējas prasījumi:

— pilnībā atcelt Vispārējās tiesas spriedumu, pilnībā apmierināt 2012. gada 9. janvāra prasību un attiecīgi atcelt Iekšējā

tirgus saskaņošanas biroja Apelāciju pirmās padomes 2011. gada 27. oktobra lēmumu;

- ja gadījumā šis prasījums netiktu apmierināts, pilnībā atcelt Vispārējās tiesas spriedumu un nodot šo lietu Vispārējai tiesai atkārtotai izskatīšanai;
- piespriest pārējiem lietas dalībniekiem atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, tostarp apelācijas sūdzības iesniedzējai Iekšējā tirgus saskaņošanas biroja Apelāciju padomē un Iebildumu nodaļā, kā arī tiesvedībā Vispārējā tiesā radušos izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Apelācijas sūdzības iesniedzēja pārmet Vispārējai tiesai Regulas Nr. 207/2009 (1) 8. panta 1. punkta b) apakšpunkta pārkāpumu, jo tā šo apakšpunktu esot piemērojusi situācijai, kas neietilpst šīs normas piemērošanas jomā.

Šī norma esot nepareizi piemērota tāpēc, ka Vispārējā tiesa esot kļūdaini konstatējusi, ka apelācijas sūdzības iesniedzējas preču zīme ir līdzīga personas, kas iestājusies lietā, preču zīmei un tādēļ sabiedrībai ir sajaukšanas iespēja. Vispārējā tiesa neesot ņēmusi vērā, ka:

- starp precēm "mašīnu un darbmašīnu" veidolā, kas tiek identificētas ar apelācijas sūdzības iesniedzējas preču zīmi, un precēm "lodīšu gultņu" veidolā, kas tiek identificētas ar personas, kas iestājusies lietā, preču zīmi, ir ievērojamas atšķirības un vēl jo mazāk tām ir papildinošs raksturs;
- apelācijas sūdzības iesniedzējas preču zīmei un personas, kas iestājusies lietā, preču zīmei vizuālajā aspektā ir ievērojamas atšķirības;
- apelācijas sūdzības iesniedzējas preču zīme ietver vārdisku elementu, ko veido lietvārds "Kraśnik", kam vizuālajā, fonētiskajā un konceptuālajā ziņā ir ievērojama ietekme uz konfliktējošo preču zīmju atšķirībām;
- apelācijas sūdzības iesniedzējas preču zīmei un personas, kas iestājusies lietā, preču zīmei fonētiskajā ziņā ir ievērojamas atšķirības;
- apelācijas sūdzības iesniedzējas preču zīme ir tās firmas nosaukuma sastāvdaļa un šis nosaukums ir ticis izmantots ilgi pirms reģistrācijas pieteikuma iesniegšanas dienas;
- šī preču zīme ir vēsturiski pamatots nosaukums apelācijas sūdzības iesniedzējas identificēšanai;
- minētās preču zīmes ilgu laiku bez konfliktiem ir līdzās pastāvējušas tirgū;

— konfliktējošo preču zīmju līdzība neattaisno apgalvojumu, ka tā var būt sajaukšanas iespējas cēlonis.

(¹) Padomes 2009. gada 26. februāra Regula (EK) Nr. 207/2009 par Kopienas preču zīmi (kodificētā versija) (OV L 78, 1. lpp.)

Prasība, kas celta 2013. gada 24. jūlijā — Eiropas Komisija/Eiropas Savienības Padome

(Lieta C-425/13)

(2013/C 274/29)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Komisija (pārstāvji — G. Valero Jordana, F. Castillo de la Torre)

Atbildētāja: Eiropas Savienības Padome

Prasītājas prasījumi:

— atcelt Padomes lēmuma, ar ko atļauj sākt sarunas ES emisijas kvotu tirdzniecības sistēmas sasaistīšanu ar Austrālijas

emisijas kvotu tirdzniecības sistēmu, 2. panta otro teikumu un pielikuma A sadaļu, vai pakārtoti

— atcelt Padomes lēmumu un paturēt spēkā apstrīdētā lēmuma sekas, ja tas tiks pilnībā atcelts, un

— piespriest Eiropas Savienības Padomei atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Ar pirmo pamatu tiek apgalvots, ka ir pārkāpts LESD 13. panta 2. punkts, LESD 218. panta 2.-4. punkts un 295. pants un institucionālā līdzsvara princips. Komisija apgalvo, ka Padome ir pārkāpusi LESD 218. pantu, vienpusēji nosakot Komisijas detalizētu procedūru, kas *ex novo* rada Padomei pilnvaras un Komisijai pienākumus, kas nav pamatoti šajā tiesību normā. Padome ir arī pārkāpusi LESD 13. panta 2. punktu kopsakarā ar LESD 218. panta 4. punktu un institucionālā līdzsvara principu, jo Padome ir paplašinājusi tai Līgumos paredzētās pilnvaras uz Komisijas un Eiropas Parlamenta rēķina.

Ar otro pamatu tiek apgalvots, ka ir pārkāpts LESD 13. panta 2. punkts un LESD 218. pants un institucionālā līdzsvara princips, jo apstrīdētajā lēmumā ir paredzēts, ka Savienības detalizētās sarunu pozīcijas nosaka Speciālā komiteja vai Padome. LESD 218. panta 4. punktā Speciālajai komitejai ir paredzēta vienīgi konsultatīva loma.

VISPĀRĒJĀ TIESA

Prasība, kas celta 2013. gada 10. jūlijā — Harper Hygienics/ITSB — Clinique Laboratories (“CLEANIC intimate”)

(Lieta T-363/13)

(2013/C 274/30)

Valoda, kādā sagatavots prasības pieteikums — poļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Harper Hygienics S.A. (Varšava, Polija) (pārstāvis — R. Rumpel, advokāts)

Atbildētājs: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi)

Otra procesa ITSB Apelāciju padomē dalībniece: Clinique Laboratories LLC (Ņujorka, Amerikas Savienotās Valstis)

Prasītājas prasījumi:

- atcelt Iekšējā tirgus saskaņošanas biroja (preču zīmes, paraugi un modeļi) Apelāciju piektās padomes 2013. gada 29. aprīļa lēmumu lietā R 606/2012-5, ciktāl ar to ir noraidīts Kopienas preču zīmes “CLEANIC intimate” reģistrācijas pieteikums attiecībā uz visām precēm, kas ietilpst 3. un 16. klasē, kā arī dažām precēm, kas ietilpst 5. klasē;
- apstrīdēto lēmumu grozīt tādējādi, lai preču zīme tiktu reģistrēta attiecībā uz visām pieteiktajām precēm un pakalpojumiem;
- piespriest ITSB atlidzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteikuma iesniedzēja: prasītāja

Attiecīgā Kopienas preču zīme: grafiska preču zīme ar vārdiskiem elementiem “CLEANIC intimate” attiecībā uz precēm, kas ietilpst 3., 5. un 16. klasē — Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteikums Nr. 009217531

Iebildumu procesā pretstatītās preču zīmes vai apzīmējuma īpašniece: Clinique Laboratories LLC

Pretstatītā preču zīme vai apzīmējums: Kopienas preču zīmes Nr. 54429 attiecībā uz precēm, kas ietilpst 3., 14., 25. un 42. klasē, kā arī Nr. 2294429 attiecībā uz precēm, kas ietilpst 35. un 42. klasē

Iebildumu nodaļas lēmums: iebildumus daļēji apmierināt

Apelāciju padomes lēmums: apelācijas sūdzību noraidīt

Izvirzītie pamati: Regulas Nr. 207/2009 (1) 8. panta 1. punkta b) apakšpunkta pārkāpums, konstatējot, ka preču zīmes esot savstarpēji līdzīgas un sabiedrībai esot sajaukšanas iespēja, kā arī šīs regulas 8. panta 5. punkta pārkāpums

(1) Padomes 2009. gada 26. februāra Regula (EK) Nr. 207/2009 () par Kopienas preču zīmi (OV L 78, 1. lpp.).

Prasība, kas celta 2013. gada 17. jūlijā — Gemeente Eindhoven/Komisija

(Lieta T-370/13)

(2013/C 274/31)

Tiesvedības valoda — holandiešu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Gemeente Eindhoven (Eindhoven, Nīderlande) (pārstāvji — G. van der Wal, M. van Heezik un L. Parret, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasītājas prasījumi:

- atcelt apstrīdēto lēmumu daļā attiecībā uz darījumu starp prasītāju un PSV, un
- piespriest Komisijai atlidzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasītāja ceļ prasību atbilstoši LESD 263. panta ceturtajai daļai par Komisijas 2013. gada 6. marta lēmumu (SA.33584 (2013/C) (ex 2011/NN) — Atbalsts konkrētiem [profesionāliem] Nīderlandes futbola klubiem 2008.–2011. gadā) (OV C 116, 19. lpp.).

Prasības pamatošanai prasītāja izvirza četrus pamatus.

- 1) Pirmais pamats par labas pārvaldības principa, tostarp rūpības principa, pārkāpumu

Prasītāja apgalvo, ka 2011. gada 26. un 28. jūlijā Komisijai tika sniegta informācija, bet Komisija saistībā ar to nav uzdevusi nekādus citus jautājumus Nīderlandes iestādēm. 2013. gada 6. martā Komisija nolēma uzsākt oficiālo izmeklēšanas procedūru. Tā kā esot pagājis ilgs laiks (19 mēneši) un neesot bijis veikts dialogs (pēc būtības), Komisijai oficiālās izmeklēšanas procedūras sākšanas brīdī — tās pašas darbību un bezdarbības rezultātā — neesot bijis pilnīgs priekšstats par attiecīgajiem faktiem.

- 2) Otrais pamats par tiesiskās palāvības aizsardzības un tiesiskās noteiktības principu pārkāpumu

Šajā prasības pamatā prasītāja apgalvo, ka tai esot bijis pamats pieņemt, ka darījums tiks izvērtēts atbilstoši Paziņojumam par valsts atbalsta elementiem, publiskajām iestādēm pārdodot zemi un ēkas⁽¹⁾, kā tas bija iepriekš, Komisijai novērtējot analogus darījumus.

- 3) Trešais pamats par acīmredzamu kļūdu vērtējumā

Uzsākot oficiālo izmeklēšanas procedūru, lai gan neesot pastāvējušas nekādas neskaidrības Regulas (EK) Nr. 659/1999⁽²⁾ 4. panta 4. punkta un judikatūras izpratnē, Komisija esot pieļāvusi acīmredzamu kļūdu vērtējumā. Ieņemot jau nostāju, lai gan pastāvēja papildu jautājumi, attiecībā uz valsts atbalsta esamību LESD 107. panta 1. punkta izpratnē, Komisija tāpat neesot ievērojusi saskaņā ar Regulas Nr. 659/1999 6. pantu pieņemamā lēmuma provizorisko raksturu.

- 4) Ceturtais pamats par nepietiekamu un/vai neatbilstošu pamatojumu

Turpinot iepriekšējo prasības pamatu attiecībā uz acīmredzamas kļūdas vērtējumā esamību, prasītāja, visbeidzot, apgalvo, ka apstrīdētajā lēmumā neesot izpildīts LESD 296. pantā paredzētais Komisijas pienākums norādīt pamatojumu.

(¹) Komisijas Paziņojums par valsts atbalsta elementiem, publiskajām iestādēm pārdodot zemi un ēkas (OV 1997, C 209, 3. lpp.).

(²) Padomes 1999. gada 22. marta Regula (EK) Nr. 659/1999, ar ko nosaka sīki izstrādātus noteikumus EK līguma 93. panta piemērošanai (OV L 83, 1. lpp.).

Prasība, kas celta 2013. gada 17. jūlijā — Moonlight/ITSB — Lampenwelt (“Moon”)

(Lieta T-374/13)

(2013/C 274/32)

Valoda, kādā sagatavots prasības pieteikums — vācu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Moonlight GmbH (Wehr, Vācija) (pārstāvji — H. Börjes-Pestalozza un M. Nielen, Rechtsanwälte)

Atbildētājs: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi)

Otra procesa ITSB Apelāciju padomē dalībniece: Lampenwelt GmbH & Co. KG (Schlitz, Vācija)

Prasītājas prasījumi:

— atcelt Iekšējā tirgus saskaņošanas biroja (preču zīmes, paraugi un modeļi) Apelāciju ceturtais padomes 2013. gada 13. maija lēmumu lietā R 676/2012-4 un paredzēt ISTB pienākumu noraidīt pieteikumu par Kopienas preču zīmes Nr. 6 084 081 spēkā neesamības atzīšanu;

— piespriest ITSB atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Reģistrēta Kopienas preču zīme, par kuru iesniegts pieteikums par spēkā neesamības atzīšanu: vārdiska preču zīme “Moon” attiecībā uz precēm, kas ietilpst 11. klasē — Kopienas preču zīme Nr. 6 084 081

Kopienas preču zīmes īpašniece: prasītāja

Lietas dalībniece, kas lūdz atzīt Kopienas preču zīmi par spēkā neesošu: Lampenwelt GmbH & Co. KG

Pieteikuma par spēkā neesamības atzīšanu pamatojums: Regulas Nr. 207/2009 51. panta 1. punkta a) un b) apakšpunktā minētie absolūtie spēkā neesamības pamati

Anulēšanas nodaļas lēmums: pieteikumu par spēkā neesamības atzīšanu apmierināt

Apelāciju padomes lēmums: apelācijas sūdzību noraidīt

Izvirzītie pamati: Regulas Nr. 207/2009 7. panta 1. punkta b) un c) apakšpunkta pārkāpums

— Regulas Nr. 207/2009 7. panta 1. punkta c) apakšpunkta pārkāpums, jo vārds "DAISY" nav preces būtisku īpašību aprakstošs;

— Regulas Nr. 207/2009 7. panta 1. punkta b) apakšpunkta pārkāpums, jo vārdam "DAISY" attiecībā uz saldumiem piemīt atšķirtspēja.

Prasība, kas celta 2013. gada 24. jūlijā — Perfetti Van Melle/ITSB ("DAISY")

(Lieta T-381/13)

(2013/C 274/33)

Tiesvedības valoda — itāļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Perfetti Van Melle SpA (Lainate, Itālija) (pārstāvis — P. Testa, advokāts)

Atbildētājs: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi)

Prasītājas prasījumi:

— atcelt Apelāciju pirmās padomes 2013. gada 10. aprīļa lēmumu lietā R 427/2012-1, ciktāl ar to ir noraidīts preču zīmes "DAISY" reģistrācijas pieteikums attiecībā uz šādām precēm: konditorejas izstrādājumi, kūkas, konfektes, mīksts karameles, žeļķkonfektes, karameles, košļājamā gumija, želantīns (konditorejas izstrādājumiem), lakrica, cukurgailīši, īriss, tabletes, cukurs, šokolāde, kakao;

— piespriest ITSB atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Attiecīgā Kopienas preču zīme: Kopienas vārdiska preču zīme "DAISY" attiecībā uz precēm, kas ietilpst 30. klasē — Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteikums Nr. 0 267 037

Pārbaudītāja lēmums: reģistrācijas pieteikumu noraidīt

Apelāciju padomes lēmums: apelācijas sūdzību noraidīt

Izvirzītie pamati:

— Regulas Nr. 207/2009 7. panta 1. punkta c) apakšpunkta pārkāpums, jo vārdam "DAISY" nav aprakstoša rakstura;

Prasība, kas celta 2013. gada 24. jūlijā — Perfetti Van Melle/ITSB ("MARGARITAS")

(Lieta T-382/13)

(2013/C 274/34)

Tiesvedības valoda — itāļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Perfetti Van Melle SpA (Lainate, Itālija) (pārstāvis — P. Testa, advokāts)

Atbildētājs: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi)

Prasītājas prasījumi:

— atcelt Apelāciju pirmās padomes 2013. gada 10. aprīļa lēmumu lietā R 430/2012-1, ciktāl ar to ir noraidīts preču zīmes "MARGARITAS" reģistrācijas pieteikums attiecībā uz šādām precēm: konditorejas izstrādājumi, kūkas, konfektes, mīksts karameles, žeļķkonfektes, karameles, košļājamā gumija, želantīns (konditorejas izstrādājumiem), lakrica, cukurgailīši, īriss, tabletes, cukurs, šokolāde, kakao;

— piespriest ITSB atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Attiecīgā Kopienas preču zīme: Kopienas vārdiska preču zīme "MARGARITAS" attiecībā uz precēm, kas ietilpst 30. klasē — Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteikums Nr. 10 261 105

Pārbaudītāja lēmums: reģistrācijas pieteikumu noraidīt

Apelāciju padomes lēmums: apelācijas sūdzību noraidīt

Izvirzītie pamati:

— Regulas Nr. 207/2009 7. panta 1. punkta c) apakšpunkta pārkāpums, jo vārdam "MARGARITAS" nav aprakstoša rakstura;

- Regulas Nr. 207/2009 7. panta 1. punkta c) apakšpunkta pārkāpums, jo vārds "DAISY" nav preces būtisku īpašību aprakstošs;
- Regulas Nr. 207/2009 7. panta 1. punkta b) apakšpunkta pārkāpums, jo vārdam "MARGARITAS" attiecībā uz saldu-
miem piemīt atšķirtspēja.

Prasība, kas celta 2013. gada 26. jūlijā — Federación Nacional de Cafeteros de Colombia/ITSB — Hautrive ("COLOMBIANO HOUSE")

(Lieta T-387/13)

(2013/C 274/35)

Valoda, kādā sagatavots prasības pieteikums — spāņu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Federación Nacional de Cafeteros de Colombia (Bogota, Kolumbija) (pārstāvji — A. Pomares Caballero un M. Pomares Caballero, advokāti)

Atbildētājs: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi)

Otra procesa ITSB Apelāciju padomē dalībniece: Nadine Helene Jeanne Hautrive (Chatou, Francija)

Prasītājas prasījumi:

- grozīt Iekšējā tirgus saskaņošanas biroja (preču zīmes, paraugi un modeļi) Apelāciju piektās padomes 2013. gada 17. maija lēmumu lietā R 757/2012-5, atzīstot, ka šajā lietā ir iestājušies nosacījumi Regulas Nr. 207/2009 8. panta 4. punktā paredzētā relatīva reģistrācijas atteikuma pamata piemērošanai;
- vai, ja tas netiek izdarīts, atcelt apstrīdēto lēmumu;
- un katrā ziņā piespriest ITSB segt savus, kā arī atlīdzināt prasītājas tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteikuma iesniedzēja: Nadine Helene Jeanne Hautrive

Attiecīgā Kopienas preču zīme: grafiska preču zīme, kas ietver vārdiskos elementus "COLOMBIANO HOUSE", attiecībā uz

precēm un pakalpojumiem, kas ietilpst 16., 25. un 43. klasē — Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteikums Nr. 9 225 798

Iebildumu procesā pretstatītās preču zīmes vai apzīmējuma īpašniece: prasītāja

Pretstatītā preču zīme vai apzīmējums: aizsargāta ģeogrāfiskās izcelsmes norāde, kas ietver vārdiskos elementus "Café de Colombia"

Iebildumu nodaļas lēmums: iebildumus noraidīt

Apelāciju padomes lēmums: apelācijas sūdzību noraidīt

Izvirzītie pamati:

— Regulas Nr. 510/2006 14. panta pārkāpums;

— Regulas Nr. 207/2009 8. panta 4. punkta, to aplūkojot kopsakarā ar Regulas Nr. 510/2006 13. pantu, pārkāpums;

— procedūras noteikumu pārkāpums pamatojuma neesamības dēļ.

Prasība, kas celta 2013. gada 1. augustā — SolarWorld un Solsonica/Komisija

(Lieta T-393/13)

(2013/C 274/36)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītājas: SolarWorld AG (Bonna, Vācija) un Solsonica SpA (Citaduale, Itālija) (pārstāvji — L. Ruessmann, lawyer un J. Beck, Solicitor)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasītāju prasījumi:

— atzīt prasību par pieņemamu un pamatotu;

— atcelt Komisijas Regulas (ES) Nr. 513/2013 (¹) 1. panta 2. punktu, ciktāl tajā līdz 2013. gada 6. augustam ir atlikta pilna antidempinga pagaidu maksājuma piemērošana Ķīnas izcelsmes vai no Ķīnas nosūtītu kristāliskā silīcija fotoelektrisko moduļu elementu un plāksnīšu importam;

— sākot no 2013. gada 6. jūnija piespriet dalībvalstu muitas iestādēm piemērot Komisijas Regulas (ES) Nr. 513/2013 1. panta 2. punkta ii) apakšpunktā noteikto antidempinga maksājuma likmi;

— piespriet Komisijai samaksāt prasītājām zaudējumu atlīdzību, ciktāl Komisijas Regulas (ES) Nr. 513/2013 1. panta 2. punkta ii) apakšpunktā noteiktā antidempinga maksājuma likme netika piemērota sākot no 2013. gada 6. jūnija;

— piespriet Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītājas izvirza četrus pamatus.

- 1) Ar pirmo pamatu tiek apgalvots, ka, pieņemot Komisijas Regulas (ES) Nr. 513/2013 1. panta 2. punkta i) apakšpunktu, ir pārkāpts Padomes Regulas (EK) Nr. 1225/2009 ⁽²⁾ 7. panta 2. punkts.
- 2) Ar otro pamatu tiek apgalvots, ka Komisija ir pieļāvusi acīmredzamu kļūdu faktu vērtējumā, ar Komisijas Regulas (ES) Nr. 513/2013 1. panta 2. punkta i) apakšpunktu nosakot laikposmu pagaidu antidempinga pasākumu pakāpeniskai ieviešanai.
- 3) Ar trešo pamatu tiek apgalvots, ka Komisija ir izdarījusi acīmredzamu un smagu tās pienākuma ievērot rūpību un labas pārvaldības principu pārkāpumu, pieņemot Komisijas Regulas (ES) Nr. 513/2013 1. panta 2. punkta i) apakšpunktu.
- 4) Ar ceturto pamatu tiek apgalvots, ka Komisija, pieņemot Komisijas Regulas (ES) Nr. 513/2013 1. panta 2. punkta i) apakšpunktu, ir rīkojusies prettiesiski un līdz ar to tā ir radījusi zaudējumus prasītājām, par ko ES ir atbildīga saskaņā ar LESD 340. panta otro daļu.

(¹) Komisijas 2013. gada 4. jūnija Regula (ES) Nr. 513/2013, ar ko nosaka pagaidu antidempinga maksājumu Ķīnas Tautas Republikas izcelsmes vai no Ķīnas Tautas Republikas nosūtītu kristāliskā silīcija fotoelektrisko moduļu un to galveno sastāvdaļu (proti, elementu un plāksniņu) importam un groza Regulu (ES) Nr. 182/2013, ar ko nosaka, ka jāreģistrē Ķīnas Tautas Republikas izcelsmes vai no tās nosūtīts imports (OV L 152, 5. lpp.).

(²) Padomes 2009. gada 30. novembra Regula (EK) Nr. 1225/2009, par aizsardzību pret importu par dempinga cenām no valstīm, kas nav Eiropas Kopienas dalībvalstis (OV L 343, 51. lpp.).

Prasība, kas celta 2013. gada 2. augustā — *Photo USA Electronic Graphic/Padome*

(Lieta T-394/13)

(2013/C 274/37)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: *Photo USA Electronic Graphic, Inc.* (Pekina, Ķīna) (pārstāvis — *K. Adamantopoulos*, advokāts)

Atbildētāja: Eiropas Savienības Padome

Prasītājas prasījumi:

— atcelt Padomes 2013. gada 13. maija Īstenošanas regulu (ES) Nr. 412/2013, ar ko nosaka galīgo antidempinga maksājumu un galīgi iekasē pagaidu maksājumu par Ķīnas Tautas Republikas izcelsmes keramikas galda piederumu un virtuves piederumu importu (OV L 131, 1. lpp.), ciktāl ar to prasītājai tiek uzlikts antidempinga maksājums, un

— piespriet atbildētājai atlīdzināt prasītājas tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītāja izvirza četrus pamatus.

Ar pirmo pamatu tiek apgalvots, ka Komisija un Padome (turpmāk tekstā — “iestādes”) esot pieļāvušas acīmredzamu kļūdu vērtējumā, iekļaujot starp ražojumiem, uz kuriem attiecas izmeklēšana, ar vienkāršu poliesteru pārklātas keramikas krūzes.

Ar otro pamatu tiek apgalvots, ka, iekļaujot keramikas krūzes, kurām ir pārklājums, vienā grupā kopā ar citiem keramikas galda piederumiem un virtuves piederumiem, iestādes neesot veikušas taisnīgu salīdzināšanu, tādējādi pārkāpjot Padomes 2009. gada 30. novembra Regulas (EK) Nr. 1225/2009 par aizsardzību pret importu par dempinga cenām no valstīm, kas nav Eiropas Kopienas dalībvalstis (OV L 343, 51. lpp., turpmāk tekstā — “pamatregula”), 2. panta 10. punktu.

Ar trešo pamatu tiek apgalvots, ka iestādes esot pārkāpušas pamatregulas 3. panta 7. punktu, jo tās neesot pienācīgi analizējušas *Bundeskartellamt* (Vācijas konkurences iestāde) izmeklēto pret konkurenci vērsto darbību ietekmi uz Savienības ražošanas nozari. Šajā ziņā prasītāja apgalvo, ka iestādes esot pieļāvušas acīmredzamu kļūdu vērtējumā, secinot, ka pret konkurenci vērstās darbības neesot ietekmējušas mikroekonomikas un makroekonomikas rādītājus.

Ar ceturto pamatu tiek apgalvots, ka iestādes esot pārkāpušas pamatregulas 3. panta 2. punktu, jo tās neesot veikušas objektīvu pārbaudi par situāciju Savienības ražošanas nozarē. Šajā ziņā prasītāja apgalvo, ka iestādes esot pieļāvušas acīmredzamu kļūdu vērtējumā, secinot, ka pret konkurenci vērstās darbības neesot ietekmējušas mikroekonomikas un makroekonomikas rādītājus.

Prasība, kas celta 2013. gada 31. jūlijā — *Miettinen*/Padome

(Lieta T-395/13)

(2013/C 274/38)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītājs: *Samuli Miettinen* (*Espoo*, Somija) (pārstāvji — *O. Brouwer* un *E. Raedts*, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Savienības Padome

Prasītāja prasījumi:

- atcelt Padomes 2013. gada 21. maija Lēmumu atteikt pilnu piekļuvi Dokumentam 12979/12 saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes 2001. gada 30. maija Regulu (EK) Nr. 1049/2001 par publisku piekļuvi Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas dokumentiem (OV 2001 L 145, 43. lpp.), kā tas paziņots prasītājam 2013. gada 21. maijā ar vēstuli, kuras numurs ir "06/c/02/1 3" (apstrīdētais lēmums), kā arī atcelt tās 2013. gada 23. jūlija atkārtoto atteikumu;
- piespriest atbildētājai atlīdzināt prasītāja tiesāšanās izdevumus saskaņā ar Vispārējās tiesas Reglamenta 87. pantu, ieskaitot personu, kas iestājušās lietā, tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītājs izvirza divus pamatus.

Ar pirmo pamatu tiek apgalvots, ka ir pārkāpts Regulas (EK) Nr. 1049/2001 4. panta 2. punkta otrais ievilkums un 4. panta 3. punkta 1. apakšpunkts, jo apstrīdētais lēmums ir pamatots ar minēto tiesību normu nepareizu interpretāciju un piemērošanu, kuras attiecīgi ir saistītas ar tiesvedības un juridisko konsultāciju aizsardzību un notiekoša lēmumu pieņemšanas procesa aizsardzību.

Pirmkārt, Padome nav pierādījusi, ka iepazīšanās ar Dokumentu 12979/12 kaitē tās juridiskā dienesta spējai aizstāvēt Padomi tiesvedības nākotnē un kaitē tās likumdošanas procesam.

Otrkārt, Padome nav pierādījusi, ka Dokuments 12979/12 ir īpaši jutīgs un/vai ar plašu apjomu, kas attaisno prezumpcijas par labu juridisko atzinumu likumdošanas kontekstā publiskošanai nepiemērošanu.

Treškārt, Padomes teorija par kaitējumu ir tīri hipotētiska. Tā ir gan fakts, gan juridiskā ziņā nepamatota, ņemot vērā, ka Dokumentā 12979/12 ietvertais ieteikums jau bija publisks apstrīdētā lēmuma pieņemšanas laikā.

Ceturtkārt, Padome nav piemērojusi prioritāro sabiedrisko interešu pārbaudi, izvirzot 4. panta 3. punkta 1. apakšpunktu, kad tā izvērtēja vienīgi iespējamus riskus, ko publiskošana radītu tās lēmumu pieņemšanas procesam, nevis šādas publiskošanas labvēlīgās sekas tostarp attiecībā uz lēmumu pieņemšanas procesa leģitimitāti; un tā nav piemērojusi pārbaudi, izvirzot 4. panta 2. punkta otro ievilkumu.

Ar otro pamatu tiek apgalvots, ka ir pārkāpts pienākums norādīt pienācīgu pamatojumu saskaņā ar LESD 296. pantu, jo Padome nav izpildījusi savu pienākumu norādīt pietiekamu un pienācīgu pamatojumu apstrīdētajam lēmumam.

Prasība, kas celta 2013. gada 30. jūlijā — *Dosen*/ITSB — *Gramm* ("Nano-Pad")

(Lieta T-396/13)

(2013/C 274/39)

Valoda, kādā sagatavots prasības pieteikums — vācu

Lietas dalībnieki

Prasītājs: *Franko Dosen* (Berlīne, Vācija) (pārstāvis — *H. Losert*, advokāts)

Atbildētājs: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi)

Otrs procesa ITSB Apelāciju padomē dalībnieks: Thomas Gramm (Brēmene, Vācija)

Prasītāja prasījums:

— atcelt Iekšējā tirgus saskaņošanas biroja (preču zīmes, paraugi un modeļi) Anulēšanas nodaļas 2011. gada 21. septembra lēmumu lietā 4204 C formā, kādā tas ir ticis noteikts ar Iekšējā tirgus saskaņošanas biroja (preču zīmes, paraugi un modeļi) Apelāciju ceturtās padomes 2013. gada 13. maija lēmumu lietā R 1981/2011-4.

Pamati un galvenie argumenti

Reģistrēta Kopienas preču zīme, par kuru iesniegts pieteikums par spēkā neesamības atzīšanu: vārdiska preču zīme "Nano-Pad" attiecībā uz precēm, kas ietilpst 17. klasē — Kopienas preču zīme Nr. 8228421

Kopienas preču zīmes īpašnieks: prasītājs

Lietas dalībnieks, kas lūdz atzīt Kopienas preču zīmi par spēkā neesošu: Thomas Gramm

Pieteikuma par spēkā neesamības atzīšanu pamatojums: absolūts spēkā neesamības pamati atbilstoši Regulas Nr. 207/2009 52. panta 1. punkta a) un b) apakšpunktam

Anulēšanas nodaļas lēmums: pieteikums par spēkā neesamības atzīšanu daļēji apmierināt

Apelāciju padomes lēmums: apelācijas sūdzību noraidīt

Izvirzītie pamati: Regulas Nr. 207/2009 7. panta 1. punkta b) un c) apakšpunkta pārkāpums

Prasība, kas celta 2013. gada 2. augustā — TVR Automotive/ITSB — TVR Italia ("TVR")

(Lieta T-398/13)

(2013/C 274/40)

Valoda, kādā sagatavots prasības pieteikums — vācu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: TVR Automotive Ltd (Whiteley, Apvienotā Karaliste) (pārstāvji — A. von Mühlendahl un H. Hartwig, advokāti)

Atbildētājs: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi)

Otra procesa ITSB Apelāciju padomē dalībniece: TVR Italia Srl (Milāna, Itālija)

Prasītājas prasījumi:

— atcelt Iekšējā tirgus saskaņošanas biroja (preču zīmes, paraugi un modeļi) Apelāciju otrās padomes 2013. gada 14. maija lēmumu lietā R 823/2011-2;

— noraidīt TVR Italia Srl 2013. gada 14. aprīlī iesniegto sūdzību par ITSB Iebildumu nodaļas 2011. gada 14. februāra lēmumu lietā B 313 248;

— piespriest ITSB un TVR Italia Srl gadījumā, ja tā iestājas lietā, atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteikuma iesniedzēja: TVR Italia Srl

Attiecīgā Kopienas preču zīme: grafiska preču zīme, kas ietver vārdiskus elementus "TVR ITALIA", attiecībā uz precēm un pakalpojumiem, kas ietilpst 12., 25. un 37. klasē — Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteikums Nr. 5699954

Iebildumu procesā pretstatītās preču zīmes vai apzīmējuma īpašniece: prasītāja

Pretstatītā preču zīme vai apzīmējums: valsts un Kopienas vārdiska preču zīme "TVR" attiecībā uz precēm un pakalpojumiem, kas ietilpst 9., 11., 12., 25. un 41. klasē

Iebildumu nodaļas lēmums: iebildumus daļēji apmierināt

Apelāciju padomes lēmums: Iebildumu nodaļas lēmumu atcelt un iebildumus noraidīt

Izvirzītie pamati:

— Regulas Nr. 207/2009 42. panta 2. un 3. punkta pārkāpums;

— principa *res iudicata* vai attiecīgi *ne bis in idem*, kā arī Regulas Nr. 207/2009 42. panta 2. punkta, aplūkojot kopsakarā ar Regulas Nr. 207/2009 15. pantu, pārkāpums.

Prasība, kas celta 2013. gada 8. augustā — NIIT Insurance Technologies/ITSB ("SUBSCRIBE")

(Lieta T-404/13)

(2013/C 274/41)

Tiesvedības valoda — vācu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: NIIT Insurance Technologies Ltd (Londona, Apvienotā Karaliste) (pārstāvis — M. Wirtz, advokāts)

Atbildētājs: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi)

Atbildētājas: Eiropas Komisija un Eiropas Savienība, kuru šajā lietā pārstāv Eiropas Komisija

Prasītājas prasījumi:

- atcelt Iekšējā tirgus saskaņošanas biroja (preču zīmes, paraugi un modeļi) Apelāciju piektās padomes 2013. gada 4. jūnija lēmumu lietā R 1308/2012-5 attiecībā uz Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteikumu Nr. 010355527, vārds: "SUBSCRIBE", kā arī iepriekš pieņemto ITSB Preču zīmju nodaļas 2012. gada 22. maija lēmumu, tiktāl, ciktāl preču zīmei tika atteikta aizsardzība;
- piespriest ITSB atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Attiecīgā Kopienas preču zīme: vārdiska preču zīme "SUBSCRIBE" attiecībā uz precēm un pakalpojumiem, kas ietilpst 9., 16. un 42. klasē — Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteikums Nr. 10355527

Pārbaudītāja lēmums: reģistrācijas pieteikumu noraidīt

Apelāciju padomes lēmums: apelācijas sūdzību noraidīt

Izvirzītie pamati:

- Regulas Nr. 207/2009 7. panta 1. punkta b) apakšpunkta un 2. punkta pārkāpums;
- Regulas Nr. 207/2009 83. panta, aplūkojot to kopsakarā ar vienlīdzīgas attieksmes principu un 1950. gada 4. novembrī Romā parakstītās Eiropas Cilvēktiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvencijas 6. un 14. pantu 11. protokola, kas ir stājies spēkā 1998. gada 1. novembrī, redakcijā, pārkāpums;
- Līguma par Eiropas Savienības darbību 56. panta pārkāpums.

Prasība, kas celta 2013. gada 5. augustā — T & L Sugars and Sidul Açúcares/Komisija

(Lieta T-411/13)

(2013/C 274/42)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītājas: T & L Sugars Ltd (Londona, Apvienotā Karaliste) un Sidul Açúcares, Unipessoal L^{da} (Santa Iria de Azóia, Portugāle) (pārstāvji — D. Waelbroeck, lawyer, un D. Slater, Solicitor)

Prasītāju prasījumi:

- atcelt vairākas Komisijas regulas, ar kurām cukurniedru cukura pārstrādes uzņēmumiem tiek radīti nelabvēlīgi konkurences apstākļi, proti, i) Regulu Nr. 505/2013 ⁽¹⁾ un Regulu Nr. 629/2013 ⁽²⁾, ar ko nosaka ārkārtas pasākumus attiecībā uz ārpuskvotas cukura un izoglikozes laišanu Savienības tirgū ar samazinātu pārpalikuma maksājumu 2012./2013. tirdzniecības gadā, ii) Regulu Nr. 574/2013 ⁽³⁾ un Regulu Nr. 677/2013 ⁽⁴⁾, ar ko nosaka piešķiruma koeficientu par pieejamajiem ārpuskvotas cukura daudzumiem, ko ar samazinātu pārpalikuma maksājumu paredzēts pārdot Savienības tirgū, un iii) Regulu Nr. 460/2013 ⁽⁵⁾ par minimālā muitas nodokļa noteikšanu cukuram trešajai konkursa kārtai saskaņā ar konkursa procedūru, kā arī Regulu Nr. 542/2013 ⁽⁶⁾ par minimālā muitas nodokļa noteikšanu cukuram ceturtajai konkursa kārtai saskaņā ar konkursa procedūru, un atzīt par pieņemamu un pamatotu iebildi par prettiesiskumu, kas celta saskaņā ar LESD 277. pantu pret Regulu Nr. 36/2013 ⁽⁷⁾, ar ko izsludina uzaicinājumu iesniegt piedāvājumus pastāvīgajā konkursā 2012./2013. tirdzniecības gadam KN kodiem 1701 14 10 un 1701 99 10 atbilstīga cukura importam, piemērojot pazeminātu muitas nodokļa likmi;

- pakārtoti, iebildi par prettiesiskumu, kas celta saskaņā ar LESD 277. pantu, pret Regulu Nr. 505/2013 un Regulu Nr. 629/2013, atzīt par pieņemamu un pamatotu;

- atzīt Regulas Nr. 1234/2007 ⁽⁸⁾ (Pārstrādātā regula) 186. panta a) punktu par prettiesisku saskaņā ar LESD 277. pantu, ciktāl ar to netiek pareizi transponētas attiecīgās Regulas Nr. 318/2006 ⁽⁹⁾ tiesību normas;

- piespriest ES, ko pārstāv Komisija, atlīdzināt jebkurus zaudējumus, kas radušies prasītājam tāpēc, ka Komisija nav pildījusi savas juridiskās saistības, un noteikt šo kompensāciju par prasītājam nodarīto kaitējumu laikā no 2013. gada 1. aprīļa līdz 2013. gada 30. jūnijam EUR 42 261 036 apmērā, pieskaitot jebkādu pašreizējus zaudējumus, kas radušies vai radīsies prasītājam pēc minētā datuma, vai jebkuru citu naudas summu, kas atspoguļo prasītājiem radušos zaudējumus, vai zaudējumus, kas tiem radīsies un ko tie norādīs šī tiesas procesa laikā, it īpaši pienācīgi ņemt vērā turpmākus zaudējumus, visām iepriekš minētajām summām pieskaitot procentus no dienas, kad Tiesa pasludinās spriedumu, līdz faktiskās samaksas dienai, un

- piespriest Komisijai atlīdzināt visus tiesāšanās izdevumus šajā tiesvedībā.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītājas izvirza astoņus pamatus.

- 1) Ar pirmo pamatu tiek apgalvots, ka esot pārkāpts nediskriminācijas princips, jo, pirmkārt, Regulā Nr. 505/3013 un Regulā Nr. 629/2013 esot paredzēts nemainīgs, vispārpieņemojams pārpalikuma maksājums EUR 177 un EUR 148 apmērā par tonnu — proti, mazāk kā puse no parastajiem EUR 500 par tonnu — kuru piemēro īpašiem daudzumiem (kopā 300 000 tonnām) cukura, sadalot tos vienlīdzīgi tikai starp cukurbiešu ražotājiem, kas iesnieguši pieteikumus. Otrkārt, Regulā Nr. 36/2013 esot noteikts nezināms, neparedzams muitas nodoklis, kas piemērojams tikai izsoles uzvarētājiem (kuri var būt cukurniedru pārstrādes uzņēmumi, cukurbiešu pārstrādātāji vai jebkura cita trešā persona), par neprecizētu kopējo apmēru.
- 2) Ar otro pamatu tiek apgalvots, ka esot pārkāpta Pārstrādātā regula, kā arī neesot atbilstoša juridiskā pamata, jo attiecībā uz Regulu Nr. 505/3013 un Regulu Nr. 629/2013 Komisijai nav nekādu pilnvaru palielināt kvotas un, gluži pretēji, Komisijai ir jānosaka lieli, preventīvi nodokļi par ārpuskvotas cukura laišanu ES tirgū. Attiecībā uz nodokļu izsolēm Komisijai noteikti nav pilnvaru vai varas noteikt šādu pasākumu, kāds nekad nav bijis paredzēts pamata tiesību aktos.
- 3) Ar trešo pamatu tiek apgalvots, ka esot pārkāpts tiesiskās noteiktības princips, jo Komisija esot radījusi sistēmu, atbilstoši kurai muitas nodokļi nav paredzami un netiek noteikti, piemērojot vienvērtīgus, objektīvus kritērijus, bet drīzāk tiek noteikti, pamatojoties uz subjektīvu vēlmi maksāt (turklāt tādu tirgus dalībnieku vēlmi maksāt, uz kuriem šajā ziņā attiecas ļoti dažāda ietekme un stimuli), nepastāvot faktiskai saiknei ar faktiski ievestajām precēm.
- 4) Ar ceturto pamatu tiek apgalvots, ka esot pārkāpts samērīguma princips tiktāl, ciktāl Komisija viegli varēja pieņemt tādu mazāk ierobežojošu pasākumu nepietiekamā piedāvājuma novēršanai, kuri nebūtu nelabvēlīgi tikai pārstrādes uzņēmumiem, kuri nodarbojas ar importu.
- 5) Ar piekto pamatu tiek apgalvots, ka esot pārkāpts tiesiskās palāvības princips, jo prasītāji tiesiski pamatoti esot palāvušies, ka Komisija izmantos Regulā Nr. 1234/2007 paredzētos veidus, lai atjaunotu rafinējamā niedru jēlcukura piedāvājumu. Prasītāji arī tiesiski palāvušies, ka Komisija saglabās līdzsvaru starp pārstrādes uzņēmumiem, kuri nodarbojas ar importu, un valsts cukura ražotājiem.
- 6) Ar sesto pamatu tiek apgalvots, ka esot pārkāpts pienācīgas rūpības un labas pārvaldības princips, jo cukura tirgus pārvaldībā Komisija vairākkārt pieļāvusi būtiskas kļūdas un nonākusi pretrunās pati ar sevi, kas labākajā gadījumā

liecinot par izpratnes trūkumu par galvenajiem tirgus mehānismiem. Piemēram, tās bilance — kas ir viens no galvenajiem rīkiem intervences tirgū saturam un tempam — bija ar rupjām kļūdām un bija balstīta uz neskaidru metodiku. Vēl jo vairāk, Komisijas veiktās darbības bija acīmredzami nepiemērotas, ņemot vērā nepietiekamo piedāvājumu.

- 7) Ar septīto pamatu tiek apgalvots, ka ir pārkāpts LESD 39. pants, jo Komisija nav sasniegusi divus no šajā Līguma normā izvirzītajiem mērķiem.
- 8) Ar astoto pamatu tiek apgalvots, ka ir pārkāpta [Komisijas] Regula Nr. 1006/2011⁽¹⁾. Par balto cukuru piemērotie nodokļi patiešām ir tikai nedaudz lielāki nekā nodokļi par jēlcukuru; atšķirība ir tikai EUR 20 par tonnu. Tas ir klajā pretrunā EUR 80 atšķirībai starp parasto ievadmultas nodokli par rafinētu cukuru (EUR 419) un rafinējamu jēlcukuru (EUR 339), kas noteikti [Komisijas] Regulā Nr. 1006/2011.

Turklāt, pamatojot prasību atļūdzināt zaudējumus, prasītāji apgalvo, ka Komisija ar savu bezdarbību un neatbilstošu rīcību esot smagi un acīmredzami pārkāpusi rīcības brīvību, kas tai piešķirta Regulā Nr. 1234/2007. Turklāt ar to, ka Komisija nav veikusi piemērotus pasākumus, esot acīmredzami pārkāpta tiesību norma, ar ko "indivīdiem paredzēts piešķirt tiesības". Komisija it īpaši esot pārkāpusi ES vispārējos tiesiskās noteiktības, nediskriminācijas, samērīguma un tiesiskās palāvības principus un pienācīgas rūpības un labas pārvaldības pienākumu.

-
- (1) Komisijas 2013. gada 31. maija Īstenošanas regula (ES) Nr. 505/2013, ar ko nosaka turpmākus ārkārtas pasākumus attiecībā uz ārpuskvotas cukura un izoglikozes laišanu Savienības tirgū ar samazinātu pārpalikuma maksājumu 2012./2013. tirdzniecības gadā (OV L 147, 3. lpp.).
  - (2) Komisijas 2013. gada 28. jūnija Īstenošanas regula (ES) Nr. 629/2013, ar ko nosaka turpmākus ārkārtas pasākumus attiecībā uz ārpuskvotas cukura un izoglikozes laišanu Savienības tirgū ar samazinātu pārpalikuma maksājumu 2012./2013. tirdzniecības gadā (OV L 179, 55. lpp.).
  - (3) Komisijas 2013. gada 19. jūnija Īstenošanas regula (ES) Nr. 574/2013, ar ko nosaka piešķiruma koeficientu par pieejamajiem ārpuskvotas cukura daudzumiem, ko ar samazinātu pārpalikuma maksājumu paredzēts pārdot Savienības tirgū 2012./2013. tirdzniecības gadā (OV L 168, 29. lpp.).
  - (4) Komisijas 2013. gada 16. jūlija Īstenošanas regula (ES) Nr. 677/2013, ar ko nosaka piešķiruma koeficientu par pieejamajiem ārpuskvotas cukura daudzumiem, ko ar samazinātu pārpalikuma maksājumu paredzēts pārdot Savienības tirgū 2012./2013. tirdzniecības gadā (OV L 194, 5. lpp.).
  - (5) Komisijas 2013. gada 16. maija Īstenošanas regula (ES) Nr. 460/2013 par minimālā muitas nodokļa noteikšanu cukuram trešajai konkursa kārtai saskaņā ar konkursa procedūru, kas uzsākta ar Īstenošanas regulu (ES) Nr. 36/2013 (OV L 133, 20. lpp.).

- (⁶) Komisijas 2013. gada 13. jūnija Regula (ES) Nr. 542/2013 par minimālā muitas nodokļa noteikšanu cukuram ceturtajai konkursa kārtai saskaņā ar konkursa procedūru, kas uzsākta ar Īstenošanas regulu (ES) Nr. 36/2013 (OV L 162, 7. lpp.).
- (⁷) Komisijas 2013. gada 18. janvāra Īstenošanas regula (ES) Nr. 36/2013, ar ko izsludina uzaicinājumu iesniegt piedāvājumus pastāvīgajā konkursā 2012./2013. tirdzniecības gadam KN kodiem 1701 14 10 un 1701 99 10 atbilstīga cukura importam, piemērojot pazeminātu muitas nodokļa likmi (OV L 16, 7. lpp.).
- (⁸) Padomes 2007. gada 22. oktobra Regula (EK) Nr. 1234/2007, ar ko izveido lauksaimniecības tirgu kopīgu organizāciju un paredz īpašus noteikumus dažiem lauksaimniecības produktiem (OV L 299, 1. lpp.).
- (⁹) Padomes 2006. gada 20. februāra Regula (EK) Nr. 318/2006 par cukura tirgu kopīgu organizāciju (OV L 58, 1. lpp.).
- (¹⁰) Komisijas 2011. gada 27. septembra Regula (ES) Nr. 1006/2011, ar ko groza 1 pielikumu Padomes Regulā (EEK) Nr. 2658/87 par tarifu un statistikas nomenklatūru un kopējo muitas tarifu (OV L 282, 1. lpp.).

Prasība, kas celta 2013. gada 9. augustā — Chin Haur Indonesia/Padome

(Lieta T-412/13)

(2013/C 274/43)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: *Chin Haur Indonesia, PT (Tangerang, Indonēzija)* (pārstāvji — *T. Müller-Ibold* un *F.-C. Laprėvotte*, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Savienības Padome

Prasītājas prasījumi:

— daļēji atcelt Padomes Īstenošanas regulas (ES) Nr. 501/2013 (¹) 1. panta 1. un 3. punktu, ciktāl ar to uz prasītāju ir attiecināts antidempinga maksājums un noraidīts tās lūgums piešķirt atbrīvojumu;

— piespriest Padomei atlīdzināt prasītājas tiesāšanās un ar to saistītos izdevumus saistībā ar šo lietu;

— veikt pasākumus, kurus tiesa uzskata par atbilstošiem.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītāja izvirza piecus pamatus.

1) Ar pirmo pamatu tiek apgalvots, ka Komisija un Padome nav pierādījušas apiešanas praksi saistībā ar importu no Indonēzijas un tādējādi ir pieļāvušas acīmredzamu kļūdu vērtējumā, jo:

— secinājums, ka ir notikušas izmaiņas tirdzniecības struktūrā, ir acīmredzami kļūdaini;

— Padome ir maldīgi apgalvojusi, ka Indonēzijas ražotāji, īpaši prasītāja, caur Ķīnu ES ir ievēduši velosipēdus.

2) Ar otro pamatu tiek apgalvots, ka Padome ir maldīgi atzinusi, ka prasītāja nesadarbojās un ka šī nesadarbošanās ir pamats lūguma piešķirt atbrīvojumu noraidīšanai, jo:

— prasītāja sadarbojās atbilstoši savām iespējām;

— konstatējums par nesadarbošanos ir nepamatots;

— Padomes atzinums par nesadarbošanos ir pamatojuma nenorādīšana;

— Padome nav ņēmusi vērā prasītājas sniegto papildinformāciju.

3) Ar trešo pamatu tiek apgalvots, ka izmeklēšanas procedūrā ir tikušas pārkāptas prasītājas procesuālās tiesības, jo:

— Komisija nav izpildījusi tās pienākumu saglabāt neitralitāti, izskatot tai iesniegtos pierādījumus;

— Komisijas veiktajā izmeklēšanā tika pieļauti procesuāli pārkāpumi.

4) Ar ceturto pamatu tiek apgalvots, ka atteikums prasītājai piešķirt atbrīvojumu ir vienlīdzīgas attieksmes principa pārkāpums, jo:

— Komisija prasītāju ir diskriminējusi, piešķirot atbrīvojumu līdzīgā situācijā esošiem eksportētājiem un noraidot prasītājas lūgumu piešķirt atbrīvojumu;

— prasītājai kļūdaini ir tikusi piemērota tāda pati attieksme kā citiem ražotājiem, kuri nesadarbojās vispār.

5) Ar piekto pamatu tiek apgalvots, ka Īstenošanas regulā ietvertie konstatējumi par kaitējumu un dempingu neatbilst Antidempinga pamatregulai, jo:

— konstatējums par antidempinga maksājuma koriģējošās ietekmes mazināšanu ir kļūdaini;

— Komisija dempinga fakti ir konstatējusi, pamatodamās uz neuzticamiem un nepiemērotiem datiem un kļūdaini atteikusies ņemt vērā prasītājas iesniegto informāciju par cenām.

(¹) Padomes 2013. gada 29. maija Īstenošanas regula (ES) Nr. 501/2013, ar ko galīgo antidempinga maksājumu, kas ar Īstenošanas regulu (ES) Nr. 990/2011 noteikts Ķīnas Tautas Republikas izcelsmes velosipēdu importam, attiecinā uz tādu velosipēdu importu, kas nosūtīti no Indonēzijas, Malaizijas, Šrilankas un Tunisijas, neatkarīgi no tā, vai šiem velosipēdiem ir deklarēta Indonēzijas, Malaizijas, Šrilankas vai Tunisijas izcelsme (OV L 153, 1. lpp.).

Prasība, kas celta 2013. gada 9. augustā — *City Cycle Industries/Padome*

(Lieta T-413/13)

(2013/C 274/44)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: *City Cycle Industries (Colombo, Šrilanka)* (pārstāvji — *T. Müller-Ibold* un *F.-C. Laprevote*, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Savienības Padome

Prasītājas prasījumi:

- daļēji atcelt Padomes Īstenošanas regulas (ES) Nr. 501/2013 (¹) 1. panta 1. un 3. punktu, ciktāl ar to uz prasītāju ir attiecināts antidempinga maksājums un noraidīts tās lūgums piešķirt atbrīvojumu;
- piespriest Padomei atlīdzināt prasītājas tiesāšanās un ar to saistītos izdevumus saistībā ar šo lietu;
- veikt pasākumus, kurus tiesa uzskata par atbilstošiem.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītāja izvirza piecus pamatus.

- 1) Ar pirmo pamatu tiek apgalvots, ka Komisija un Padome nav pierādījušas apiešanas praksi saistībā ar importu no Šrilankas un tādējādi ir pieļāvušas acīmredzamu kļūdu vērtējumā, jo:
  - secinājums, ka ir notikušas izmaiņas tirdzniecības struktūrā, ir acīmredzami kļūdaini;

— Padome ir maldīgi apgalvojusi, ka Šrilankas ražotāji, īpaši prasītāja, caur Ķīnu ES ir ievaduši velosipēdus.

- 2) Ar otro pamatu tiek apgalvots, ka Padome ir maldīgi atzinusi, ka prasītāja nesadarbojās un ka šī nesadarbošanās ir pamats lūguma piešķirt atbrīvojumu noraidīšanai, jo:
  - prasītāja sadarbojās atbilstoši savām iespējām;
  - konstatējums par nesadarbošanos ir nepamatots;
  - Padomes atzinums par nesadarbošanos ir pamatojuma nenorādīšana;
  - Padome nav ņēmusi vērā prasītājas sniegto papildinformāciju.

- 3) Ar trešo pamatu tiek apgalvots, ka izmeklēšanas procedūrā ir tikušas pārkāptas prasītājas procesuālās tiesības, jo:
  - Īstenošanas regulā ir pārkāpti rūpības un labas pārvaldības principi;
  - prasītājai paziņotie nepilnīgie lietas materiāli rada prasītājas tiesību uz aizstāvību pārkāpumu.

— prasītājai paziņotie nepilnīgie lietas materiāli rada prasītājas tiesību uz aizstāvību pārkāpumu.

- 4) Ar ceturto pamatu tiek apgalvots, ka atteikums prasītājai piešķirt atbrīvojumu ir vienlīdzīgas attieksmes principa pārkāpums, jo:
  - Komisija prasītāju ir diskriminējusi, piešķirot atbrīvojumu līdzīgā situācijā esošiem eksportētājiem un noraidot prasītājas lūgumu piešķirt atbrīvojumu;
  - prasītājai kļūdaini ir tikusi piemērota tāda pati attieksme kā citiem ražotājiem, kuri nesadarbojās vispār.

— Komisija prasītāju ir diskriminējusi, piešķirot atbrīvojumu līdzīgā situācijā esošiem eksportētājiem un noraidot prasītājas lūgumu piešķirt atbrīvojumu;

— prasītājai kļūdaini ir tikusi piemērota tāda pati attieksme kā citiem ražotājiem, kuri nesadarbojās vispār.

- 5) Ar piekto pamatu tiek apgalvots, ka Īstenošanas regulā ietvertie konstatējumi par kaitējumu un dempingu neatbilst Antidempinga pamatregulai, jo:
  - konstatējums par antidempinga maksājuma koriģējošās ietekmes mazināšanu ir kļūdaini;
  - konstatējums par dempingu Īstenošanas regulā arī ir kļūdaini.

— konstatējums par antidempinga maksājuma koriģējošās ietekmes mazināšanu ir kļūdaini;

— konstatējums par dempingu Īstenošanas regulā arī ir kļūdaini.

(¹) Padomes 2013. gada 29. maija Īstenošanas regula (ES) Nr. 501/2013, ar ko galīgo antidempinga maksājumu, kas ar Īstenošanas regulu (ES) Nr. 990/2011 noteikts Ķīnas Tautas Republikas izcelsmes velosipēdu importam, attiecinā uz tādu velosipēdu importu, kas nosūtīti no Indonēzijas, Malaizijas, Šrilankas un Tunisijas, neatkarīgi no tā, vai šiem velosipēdiem ir deklarēta Indonēzijas, Malaizijas, Šrilankas vai Tunisijas izcelsme (OV L 153, 1. lpp.).

EIROPAS SAVIENĪBAS CIVILDIENESTA TIESA

Prasība, kas celta 2013. gada 6. jūnijā — ZZ/Komisija

(Lieta F-56/13)

(2013/C 274/45)

Tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki

Prasītājs: ZZ (pārstāvis — L. Vogel, advokāts)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Strīda priekšmets un apraksts

Prasība atcelt lēmumu par prasītāja pensijas tiesību pārskaitīšanu uz Savienības pensiju programmu, kurā tiek piemēroti jaunie VĪN, kas attiecas uz Civildienesta noteikumu VIII pielikuma 11. un 12. pantu

Prasītāja prasījumi:

— atcelt iecelēj institūcijas 2013. gada 27. februāra lēmumu, ar kuru ir noraidītas prasītāja 2013. gada 7. janvārī iesniegtās sūdzības par PMO.4 (Atalgojuma un individuālo tiesību biroja 4. nodaļa) 2012. gada 10. oktobra lēmumiem;

— atcelt arī minētos PMO.4 2012. gada 10. oktobra lēmumus, par kuriem bija prasītāja iesniegtās sūdzības;

— atzīt par nelikumīgiem Civildienesta noteikumu VIII pielikuma 11. un 12. panta Vispārējos īstenošanas noteikumus, kādi tie ir pieņemti 2011. gada 3. martā, it īpaši to 9. pantu, un atzīt tos par šajā lietā nepiemērojamiem;

— piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Prasība, kas celta 2013. gada 26. aprīlī — ZZ/Komisija

(Lieta F-60/13)

(2013/C 274/46)

Tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki

Prasītājs: ZZ (pārstāvis — F. Frabetti, advokāts)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Strīda priekšmets un apraksts

Prasība atcelt netieši izteiktu lēmumu noraidīt sūdzību, ko saskaņā ar Civildienesta noteikumu 90. panta 1. punktu prasītājs iesniedzis saistībā ar viņa prombūtnes slimības dēļ reģistrēšanas labojumiem SysPer2 programmā

Prasītāja prasījumi:

— atcelt netieši izteiktu lēmumu noraidīt sūdzību Nr. D/299/12, ko saskaņā ar Civildienesta noteikumu 90. panta 1. punktu 2012. gada 13. aprīlī prasītājs iesniedzis saistībā ar viņa prombūtnes slimības dēļ reģistrēšanas labojumiem SysPer2 programmā, ņemot vērā tikai darba dienas, no 2009. gada 13. aprīļa līdz sūdzības iesniegšanas datumam;

— atcelt netieši izteiktu lēmumu noraidīt sūdzību Nr. D/299/12, ko 2012. gada 13. aprīlī iesniedzis prasītājs, ciktāl tas attiecas uz 5 dienām, kas atskaitītas no viņa tiesībām uz atvaļinājumu 2012. gadam;

— piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Prasība, kas celta 2013. gada 25. jūnijā — ZZ u.c./EIB

(Lieta F-61/13)

(2013/C 274/47)

Tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki

Prasītāji: ZZ u.c. (pārstāve — L. Levi, avocats)

Atbildētāja: Eiropas Investīciju banka

Strīda priekšmets un apraksts

Prasība atcelt individuālos lēmumus piešķirt prasītājiem prēmiju, piemērojot jauno darba rezultātu novērtēšanas sistēmu, un, otrkārt, atcelt lēmumus piešķirt prasītājiem prēmiju, pieļaujot jaunās darba rezultātu novērtēšanas sistēmas pārkāpumus, kā arī papildu prasība piespriest EIB samaksāt zaudējumu atlīdzību

Prasītāju prasījumi:

- atcelt individuālos lēmumus piešķirt prasītājiem prēmiju, ciktāl šie lēmumi ir pieņemti, piemērojot jauno darba rezultātu novērtēšanas sistēmu;
- pakārtoti atcelt lēmumus piešķirt prēmiju diviem prasītājiem, ciktāl šie lēmumi ir pieņemti, pieļaujot jaunās darba rezultātu novērtēšanas sistēmas pārkāpumus;
- piespriest atbildētājam samaksāt zaudējumu atlīdzību;
- ja atbildētāja neizsniedz attiecīgos dokumentus brīvprātīgi, pieprasīt tos no atbildētājas procesa organizatorisko pasākumu ietvaros;
- piespriest EIB atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

— piespriest atbildētājam samaksāt atlīdzību EUR 58 000 apmērā par morālo kaitējumu;

— piespriest Tiesai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Prasība, kas celta 2013. gada 4. jūlijā — ZZ/Europol**(Lieta F-66/13)**

(2013/C 274/49)

Tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki

Prasītājs: ZZ (pārstāve — J.-J. Ghosez, advokāts)

Atbildētājs: Eiropas Policijas birojs (Eiropols)

Prasība, kas celta 2013. gada 28. jūnijā — ZZ/Tiesa**(Lieta F-64/13)**

(2013/C 274/48)

Tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki

Prasītājs: ZZ (pārstāvis — F. Rollinger, advokāts)

Atbildētāja: Eiropas Savienības Tiesa

Strīda priekšmets un apraksts

Prasība atcelt prasītāja novērtējuma ziņojumu attiecībā uz laikposmu no 2008. gada 1. janvāra līdz 2008. gada 31. decembrim, kā arī piespriest atbildētājam samaksāt atlīdzību par morālo kaitējumu

Prasītāja prasījumi:

- atcelt prasītāja novērtējuma ziņojumu attiecībā uz laikposmu no 2008. gada 1. janvāra līdz 2008. gada 31. decembrim;
- atcelt lēmumu noraidīt 2013. gada 21. marta sūdzību;

Strīda priekšmets un apraksts

Lēmuma nepagarināt prasītāja darba līgumu uz noteiktu laiku atcelšana

Prasītāja prasījumi:

- atcelt atbildētāja 2012. gada 28. septembra lēmumu, ar kuru atbildētājs informē prasītāju, ka tas vairs nepagarinās viņa darba līgumu uz noteiktu laiku, kurš beidzas 2012. gada 31. decembrī, kā arī 2013. gada 9. aprīlī pieņemto apstiprinošo lēmumu, ar kuru noraidīta prasītāja sūdzība;
- piespriest atbildētājam pārskaitīt prasītājam starpību starp, no vienas puses, atalgojuma summu, kuru viņš būtu saņēmis, ja viņš būtu palicis savā amatā Eiropolā un, no otras puses, atalgojuma, atlīdzības, bezdarba pabalsta vai ikviena cita aizstājoša pabalsta summu, ko viņš faktiski ir saņēmis kopš 2013. gada 1. janvāra un kas aizstāj atalgojumu, ko viņš saņēma kā pagaidu darbinieks;

— piespriest Eiropalam atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Prasība, kas celta 2013. gada 8. jūlijā — ZZ/Europol

(Lieta F-67/13)

(2013/C 274/50)

Tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki

Prasītāja: ZZ (pārstāvis — J.-J. Ghosez, advokāts)

Atbildētājs: Eiropas Policijas birojs (Eiropols)

Strīda priekšmets un apraksts

Prasība atcelt lēmumu nepagarināt prasītājas līgumu uz noteiktu laiku

Prasītājas prasījumi:

- atcelt lēmumus, ko atbildētājs pieņēma 2012. gada 26. septembrī un 7. decembrī, ar kuriem atbildētājs paziņoja prasītājai, ka tas neatjaunos tās līgumu uz noteiktu laiku, kura termiņš beidzās 2013. gada 31. martā, kā arī prasība atcelt 2013. gada 9. aprīļa lēmumu, ar ko ir noraidīta prasītājas sūdzība;
- piespriet atbildētājam izmaksāt prasītājai starpību, pirmkārt, starp atlīdzību, kuru viņa varētu saņemt, ja viņa būtu saglabājusi savu amatu šajā iestādē un, otrkārt, to atalgojuma apmēru, honorārus, bezdarbnieka pabalstu vai jebkuru citu pabalstu, ko viņa faktiski kopš 2013. gada 1. aprīļa ir saņēmusi tās atlīdzības vietā, ko viņa saņemtu kā pagaidu darbiniece;
- piespriet *Europol* atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Prasība, kas celta 2013. gada 9. jūlijā — ZZ/ECB

(Lieta F-68/13)

(2013/C 274/51)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītājs: ZZ (pārstāvis — L. Levi, advokāts)

Atbildētāja: Eiropas Centrālā banka

Strīda priekšmets un apraksts

Eiropas Centrālās bankas (ECB) lēmuma izbeigt iekšējo administratīvo izmeklēšanu, kā arī atcelt izmeklēšanas ziņojumu un kompensāciju par prasītāja ciesto morālo kaitējumu

Prasītāja prasījumi:

- atcelt ECB valdes 2013. gada 7. janvāra lēmumu, kurā ņemts vērā gala ziņojums un ar kuru nolemts izbeigt iekšējo administratīvo izmeklēšanu;
- līdz ar to atcelt izmeklēšanu un izmeklēšanas ziņojumu un atsākt jaunu izmeklēšanu, pareizi izvērtējot faktus;
- piespriet kompensāciju par nodarīto materiālo kaitējumu, kas *ex aequo et bono* noteikts EUR 50 000 apmērā;
- piespriet atbildētājam atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Prasība, kas celta 2013. gada 9. jūlijā — ZZ/Komisija

(Lieta F-69/13)

(2013/C 274/52)

Tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki

Prasītājs: ZZ (pārstāvji — S. Orlandi, J.-N. Louis, D. Abreu Caldas, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Strīda priekšmets un apraksts

Lēmuma par pensijas tiesību, kas gūtas pirms dienesta uzsākšanas saskaņā ar jaunajiem Vispārējiem īstenošanas noteikumiem, aprēķinu atcelšana

Prasītāja prasījumi:

- atcelt lēmumu aprēķināt izdienas darba gadu skaitu, kas tiek atzīti Eiropas Savienības iestāžu pensiju shēmā šo pensijas tiesību pārskaitīšanas gadījumā uz šo shēmu (ESIPS), piemērojot 2011. gada 3. marta Vispārējos īstenošanas noteikumus (VIN) par Civildienesta noteikumu VIII pielikuma 11. panta 2. punktu;
- piespriet Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Prasība, kas celta 2013. gada 15. jūlijā — ZZ/EVA

(Lieta F-71/13)

(2013/C 274/53)

Tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki

Prasītājs: ZZ (pārstāvji — Mes S. Orlandi, J.-N. Louis, D. Abreu Caldas, avocats)

Atbildētāja: Eiropas Vides aģentūra (EVA)

Strīda priekšmets un apraksts

Prasība atcelt lēmumu, ar kuru noraidīts prasītāja lūgums sākt administratīvo izmeklēšanu, lai konstatētu vai precizētu vardarbības faktus

Prasītāja prasījumi:

- atcelt iestādes, kura pilnvarota slēgt līgumus, (turpmāk tekstā — “AHCC”) 2012. gada 20. septembra lēmumu, ar kuru noraidīts prasītāja lūgums sākt administratīvo izmeklēšanu, lai konstatētu vai precizētu vardarbības faktus;
- piespriest EVA atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Prasība, kas celta 2013. gada 15. jūlijā — ZZ u.c./EIF

(Lieta F-72/13)

(2013/C 274/54)

Tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki

Prasītāji: ZZ u.c. (pārstāvis — L. Levi, advokāts)

Atbildētājs: Eiropas Investīciju fonds (EIF)

Strīda priekšmets un apraksts

Pirmkārt, prasība atcelt algas lapās ietvertos lēmumus piemērot prasītājiem valdes lēmumu, ar ko ir noteikts algas palielinājums

līdz 2,3%, EIF ģenerāldirektora lēmumu, ar kuru ir noteikta jauna nopelnu skala, atbilstoši kurai, kā uzskata prasītāji, alga tiek samazināta par 1–2 %, un EIB padomes lēmumu, ar ko ir noteikta nopelnu skala, atbilstoši kurai, kā uzskata prasītāji, alga tiek samazināta par 1–2 %, kā arī, otrkārt, prasība piespriest EIF samaksāt algas starpību un samaksāt zaudējumu atlīdzību

Prasītāju prasījumi:

- atcelt lēmumus prasītājiem piemērot EIF valdes 2013. gada 4. februāra lēmumu, ar ko ir noteikts algas palielinājums līdz 2,3%, un EIF ģenerāldirektora lēmumu, ar ko ir noteikta jauna nopelnu skala, atbilstoši kurai, kā uzskata prasītāji, alga tiek samazināta par 1–2 %, — lēmumus, kuri izriet no EIB valdes 2012. gada 18. decembra lēmuma, ar ko ir noteikts algas palielinājums līdz 2,3%, un EIB valdes 2013. gada 29. janvāra lēmuma, ar ko ir noteikta nopelnu skala, atbilstoši kurai, kā uzskata prasītāji, alga tiek samazināta par 1–2 % (iepriekš minētie EIF lēmumi bija ietverti algas lapās par 2013. gada aprīli), kā arī tādā pašā apjomā atcelt visus EIF lēmumus, kas ir ietverti vēlākajās algas lapās;

- piespriest atbildētājam samaksāt algas starpību, kas izriet no iepriekš minētajiem EIF valdes un EIF ģenerāldirektora 2013. gada 4. februāra un EIB valdes 2012. gada 18. decembra, un EIB valdes 2013. gada 29. janvāra lēmumiem salīdzinājumā ar nopelnu skalas “4-3-2-1-0” piemērošanu un “dzeltenās” skalas “5-4-3-1-0” piemērošanu vai, pakārtoti, — attiecībā uz prasītājiem, kuri saņēmuši novērtējumu A, — salīdzinājumā ar nopelnu skalas 3-2-1-0-0 piemērošanu un — attiecībā uz prasītājiem, uz kuriem attiecas “dzeltenā” skala, — salīdzinājumā ar dzelteno skalu “4-3-2-0-0”; šai algas starpībai ir jāpieskaita nokavējuma procenti, sākot no 2013. gada 15. aprīļa un pēc tam — katra mēneša 15. datumā, līdz pilnīgai parāda samaksai, un šie procenti ir jānosaka atbilstoši ECB likmei, kurai ir pieskaitīti 3 punkti;

- piespriest atbildētājam samaksāt zaudējumu atlīdzību par kaitējumu, kas nodarīts tādēļ, ka tika zaudēta pirkatspēja, un šis kaitējums *ex aequo et bono* un provizoriski ir novērtēts kā 1,5 % no katra prasītāja ikmēneša algas;

- ja atbildētājs tos neiesniegs pats, lūgt atbildētājam procesa organizatorisko pasākumu ietvaros iesniegt šādus dokumentus:

- EIF valdes 2001. gada 24. septembra lēmumu, kas attiecas uz EIF darbinieku nodarbinātības statusa pielīdzināšanu;

- EIF 2001. gada 24. septembra lēmumu, ar ko ir organizēta "atbilstoša procedūra", kura ir paredzēta EIF valdes lēmumā, kas attiecas uz EIF darbinieku nodarbinātības statusa pielīdzināšanu;
- EIF valdes 2013. gada 4. februāra lēmumu, ar ko ir noteikts budžets personālam 2013. gadā;
- EIF ģenerāldirektora lēmumu, ar ko ir noteikta jaunā nopelnu skala 2013. gadam;
- EIB valdes 2012. gada 18. decembra sanāksmes protokolu;
- EIB padomes 2013. gada 29. janvāra sanāksmes protokolu;
- EIB Personāla direktorāta 2013. gada 29. janvāra paziņojumu "personāls/ASP/2013-5";
- EIB un EIF *Corporate Operational Plans* 2013-2015. gadam.
- piespriet EIF atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Prasība, kas celta 2013. gada 17. jūlijā — ZZ/ECB

(Lieta F-73/13)

(2013/C 274/55)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītājs: ZZ (pārstāve — L. Levi, Lawyer)

Atbildētāja: Eiropas Centrālā Banka

Strīda priekšmets un apraksts

Prasība atcelt ECB 2013. gada 28. maija lēmumu, ar ko prasītajam piemēro disciplinārsodu — atlaišanu no amata, un prasība samaksāt kompensāciju par nodarīto morālo kaitējumu

Prasītāja prasījumi:

- atcelt Eiropas Centrālās bankas 2013. gada 28. maija lēmumu, ar ko piemēro disciplinārsodu- atlaišanu no amata ar 2013. gada 31. augustu;
- tā rezultātā pilnībā atjaunot prasītāju amatā ar atbilstošu paziņojumu, lai viņš atgūtu labu reputāciju;
- jebkurā gadījumā, samaksāt kompensāciju par prasītajam nodarīto morālo kaitējumu, kas ir novērtēts *ex aequo et bono* EUR 20 000 apmērā;
- piespriet atlīdzināt visus tiesāšanās izdevumus.

Prasība, kas celta 2013. gada 25. jūlijā — ZZ/Komisija

(Lieta F-74/13)

(2013/C 274/56)

Tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki

Prasītājs: ZZ (pārstāvji— S. Orlandi, J.-N. Louis, D. Abreu Caldas, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Strīda priekšmets un apraksts

Prasība atcelt lēmumu par prasītāja pensijas tiesību pārskaitīšanu uz Savienības pensiju programmu, kurā tiek piemēroti jaunie VĪN, kas attiecas uz Civildienesta noteikumu VIII pielikuma 11. un 12. pantu

Prasītāja prasījumi:

- atcelt lēmumu pārņest pensijas tiesības, kas iegūtas pirms viņa stāšanās amatā Eiropas Savienības pensiju programmas ietvaros, saskaņā ar tiesību aprēķinu, kas izdarīts atbilstoši Civildienesta noteikumu VIII pielikuma 11. panta 2. punkta 2011. gada 3. marta Vispārējiem īstenošanas noteikumiem;
- piespriet Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Prasība, kas celta 2013. gada 1. augustā — ZZ/Komisija**(Lieta F-75/13)**

(2013/C 274/57)

*Tiesvedības valoda — franču***Lietas dalībnieki**

Prasītājs: ZZ (pārstāvji — D. Abreu Caldas, A. Coolen, É. Marchal, J.-N. Louis un S. Orlandi, advokāti)

Atbildētāja: Komisija

Strīda priekšmets un apraksts

Prasība atcelt lēmumu nepiešķirt prasītājam ekspatriācijas pabalstu

Prasītāja prasījumi:

— atcelt PMO 2012. gada 4. oktobra lēmumu, ar kuru atteikts piešķirt prasītājam Civildienesta noteikumu VII pielikuma 4. pantā paredzēto ekspatriācijas pabalstu;

— piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

<u>Paziņojums Nr.</u>	Saturs (<i>turpinājums</i>)	Lappuse
2013/C 274/51	Lieta F-68/13: Prasība, kas celta 2013. gada 9. jūlijā — ZZ/ECB	31
2013/C 274/52	Lieta F-69/13: Prasība, kas celta 2013. gada 9. jūlijā — ZZ/Komisija	31
2013/C 274/53	Lieta F-71/13: Prasība, kas celta 2013. gada 15. jūlijā — ZZ/EVA	32
2013/C 274/54	Lieta F-72/13: Prasība, kas celta 2013. gada 15. jūlijā — ZZ u.c./EIF	32
2013/C 274/55	Lieta F-73/13: Prasība, kas celta 2013. gada 17. jūlijā — ZZ/ECB	33
2013/C 274/56	Lieta F-74/13: Prasība, kas celta 2013. gada 25. jūlijā — ZZ/Komisija	33
2013/C 274/57	Lieta F-75/13: Prasība, kas celta 2013. gada 1. augustā — ZZ/Komisija	34

EUR-Lex (<http://new.eur-lex.europa.eu>) piedāvā tiešu bezmaksas piekļuvi Eiropas Savienības tiesību aktiem. Šajā vietnē iespējams iepazīties ar *Eiropas Savienības Oficiālo Vēstnesi*, un tajā ir iekļauti arī līgumi, tiesību akti, tiesu prakse un sagatavošanā esošie tiesību akti.

Lai uzzinātu vairāk par Eiropas Savienību, skatīt: <http://europa.eu>

Eiropas Savienības Publikāciju birojs
2985 Luksemburga
LUKSEMBURGA

LV